Do anh Võ Phi Hùng Cựu HS Petrus Ký (67-74) tặng Kho Sách Xưa Quán Ven Đường (Từ Microfilm Thư Viện Đại học Cornell)

Nhân vụ biểu tình của một số đồng bào Công-Giáo ngày chủ nhật vừa qua

PHẢI DẬP TẮT NGAY MỌI XÍCH MÍCH HIỂU LẦM VỀ TÔN-GIÁO

NĂM THỨ I — SỐ 57 GIÁ 2 ĐỒNG NGÀY THỨ BA 9-6-1964 (29 tháng 4 Giáp-Thìn)

Chính Luận

Tranh đấu cho Tự-Do Dân-Chủ tiến tới Thống-Nhất Hòa-Bình
Chủ Nhiệm kiêm Chủ Bút : ĐẶNG-VĂN-SUNG • 86 Lê-Lai — Saigon — Đ.T. 25.528 • Thư Ký Tòa Soạn : TỪ-CHUNG

• Chính-Phủ phải có chính sách.

★ CÁC NHÂN VIÊN CHÍNH-PHỦ PHẢI THEO ĐƯỜNG LỐI CHUNG, ĐỪNG MƯỢN MÀU SẮC TÔN GIÁO ĐỂ GÂY THẾ LỰC RIÊNG TÂY, CỦNG CỐ ĐỊA VỊ.

• CHÍNH PHỦ CẦN NÊN ĐỨNG RA, CÔNG CÁC NHÀ LÃNH ĐẠO TÔN GIÁO GIẢI QUYẾT VẤN ĐỀ ĐẾN TẬN GỐC RỄ, VÀ TỪNG ĐỊA PHƯƠNG. Bài của ĐẶNG-VĂN-SUNG

Điều mà tôi lấy làm nghe thiên hạ vì tâm, ngày chủ nhật hôm qua đã xảy ra. — Một số đông bào Công giáo đã tổ chức biểu tình, và biểu lộ một số những điều thắc mắc hay bất mãn.

Đối với những thắc mắc và bất mãn đó, chúng tôi là những thường dân, không được biết rõ một việc trước xảy ra chúng tôi xét lấy làm lo sợ.

Dĩ nhiên, nhân vác số người biểu tình hôm chủ nhật, so với số đồng bào Công giáo ở nước ta, thì đó chỉ mới là một tỉ thiểu số. Vì theo giáo sự tiết toán, ta cũng thấy có một sự suy nghĩ đến đó, cần nhắc lợi hại, giữa việc Đạo và việc Đời, giữa quyền lợi Tôn Giáo và quyền lợi Tổ Quốc, phong trào như lưỡng lự mãi rồi mới đến cuộc biểu tình.

P xem tiếp trang 4

Biểu tình tại Gia-Kiệm, Biên-Hòa về vụ mít-tinh lớn tại thủ đô

GIA-TÔ-GIÁO BIỂU DƯƠNG Ý CHÍ

— đòi thực thi dân chủ chân chính
— đòi đẩy mạnh công cuộc diệt Cộng cứu quốc
— phản đối mọi hình thức cai trị mị dân
— phản đối mọi hành động kỳ thị tôn giáo điển hình là trong vụ xử án Đặng-Sỹ.

Trong thuật của HIẾU-K.Y

SÀIGÒN.— Sáng chúa nhật 7-6, từ khắp nẻo đường, hàng ngàn, hàng vạn người lớp lớp kéo về đô thành, mỗi ngày theo cờ rồng bươu ngũ hàng với hàng cờ tăng, cờ Thiên Chúa. Đặc biệt là những phụ nữ đầu đội nón, trên nón viết khẩu hiệu. • Bảo vệ tự do tín ngưỡng.

Để là những người theo đạo biểu tình.

Theo những người tham dự biểu tình thì mục đích của họ là đòi hỏi tự do tín ngưỡng. Một các bộ (?) trong chính biểu tình truyền bố rằng :

— Chúng tôi mang đức tin lên là chân mạng tình thương lên về thế !

— Anh cười rồi nói thêm : Tuy nhiên chúng tôi cũng có mang thêm trái chanh để bói mắt phòng có lựu đạn cay.

Từ từ mở sáng, các xe đạp chuyển lệnh tập trung tại xe mình. Tất cả có gần năm mươi xe đạp, năm hai và nhiều hơn đạo. Đoàn người biểu tình từ khắp các nẻo đường tiến vào trung tâm Saigon. Gần mười giờ thì các đoàn người lẻ tẻ đã tới tụ trung trước công trường Lam Sơn, nơi cách đây một năm

G xem tiếp trang 4

CÁC CHI TIẾT BÊN LỀ

— Từ năm xương mù dần sau khi được tin khởi Công Giáo sẽ biểu tình, một số đường phố liên bị cản lưu thông, và nhiều đoạn thay kế cả phố. Thế Trường được thay cường trật tự.

— Từ tối hôm trước (tức tối 6-6) quán đọc đông hơn mọi ngày. Những một vài cửa trong đô thành thì được tăng cường quán lực nhân số.

A xem tiếp trang 4

TRONG KHI CHÍNH GIỚI MỸ TIN TƯỞNG TÌNH HÌNH ĐÃ BỚT CĂNG THẲNG

LÀO CỘNG LIÊN TIẾP BẮN HẠ 2 PHI CƠ PHẢN LỰC MỸ

HOA - THỊNH - ĐỐN.— Bộ Ngoại giao Mỹ loan báo rằng thêm một phi cơ phản lực thám thính của Mỹ bị bắn rơi tại Lào. Đây là phi cơ thứ 2 của Mỹ bị bắn rớt. Phi cơ này là khu trục cơ bộ tổng hợp theo phi cơ trên rất từ 1 hãng không mẫu hạm hay vào Lào để quan sát tình hình hoạt động của Lào Cộng và V.C theo lời yêu cầu của Thủ Tướng Phà-nam. Phi cơ bị trúng đạn từ dưới đất bắn lên và rớt trong vùng Đồng Chum. Cả viên phi công trong lúc lâm viện phi công sau đều chẳng đến ra ngoài tình hình. Nhà chức trách Mỹ ở Vạn tượng đã phải các phi cơ khác đi cấp cứu.

Phát ngôn viên bộ Ngoại giao Mỹ nói rằng việc phi cơ Mỹ bị bắn rớt là việc rất quan trọng. Cũng như bất cứ phi cơ nào bị bắn hạ bay nhanh tới 1700 cây số một giờ. Hai vụ bắn hạ cách nhau chỉng 24 tiếng đồng hồ.

Hòa, chiến không rõ rệt

HOA THỊNH ĐỐN.— Cuối tuần rồi, Tổng Thống Mỹ vẫn bội làm tiếp với các nhân vật cao cấp về tình hình Đông Nam Á. Chính giới Mỹ cố tỏ ra bình tĩnh khi bắt cứ tăng chính về Lào Cộng đã ngang tàn cùng và chưa dám tấn công đến cùng Cửu Long. Do đó Mỹ tin tưởng để nghị của Ba Lan về việc triệu tập một hội nghị quốc tế bạo chế Thụy Sĩ để bàn về việc Lào. Hội nghị này chỉ có Nga, Anh, Lào và 3 nước có đại diện trong Uỷ Hội Quốc Tế. Ngoại lệ bản phát quán sự Tổng lệnh Thủy Quân Lục Chiến Mỹ là Tướng Gô ra nhận định rằng tình hình V.N.C.H, nghiêm trọng hơn cả tình hình Mỹ vì Cs ba. Tướng Gô ra thúc đục chính quyền quyết định thật dứ ; có vậy V.N.C.H. là nơi thu hàng với Cộng sản hay không.

Người ta theo tin báo chí thì độ thám hạm đội Mỹ đang dự cuộc tập trận ở Ma ni đề nhận được lệnh trực chỉ về Việt-Nam Cộng Hoà.

Trong khi đó tin từ Lào cho biết sau 2 ngày bị Cộng quân tấn công Trung Khong Le đã phải bỏ ngàn đồi Phu Khát trong vùng Đồng Chum.

LHQ và bảo vệ Đ.N.Á

OTTAWA (AP).— Đêm thứ bảy, trong một bài diễn văn, thủ tướng Canada giao Gia sẽ đại, Cleveland đưa ra đề nghị L.H.Q có thể đóng vai trò duy trì hòa bình ở Đông Nam Á ở vài nơi. Nhưng ông nói hiện nay khó ai biết rõ L.H.Q có thể làm được những gì.

Ông tuyên bố : " Rất có thể chỉ đến một hệ thống quốc tế hữu hiệu để bảo vệ các nước Đông Nam Á trước sự xâm lăng của nước mạnh hơn, về lực lượng và sự cương quyết của chúng ta tấn công đi thuyết phục cộng sản sẽ ngưng xâm lăng để giải lỏi cam kết của họ tại hội nghị Genève 1954 và 1962. Là nhận bộ máy quốc tế bảo đảm sẽ độc lập các nước nhược tiểu.

HỌP LẦN THỨ TƯ

Tòa Cách Mạng XỬ TIẾP CÁC VỤ GIẾT NGƯỜI, BẮT NGƯỜI

SÀIGÒN.— Sáng 8-6-64, Tòa án Cách mạng nhóm họp lần thứ tư, để xét xử 4 vụ án * có sát cô cấp mưu và bắt giam người trái phép *, gồm có 13 bị can * tên tuổi *. Hồi 9 giờ, ông chánh án gọi từng bị can một ra trước vành móng ngựa và hỏi lý lịch từng bị can một.

Sau đây là danh sách bị can : 1) Võ văn Dương 2) Nguyễn thành Huân 3) Nguyễn văn Hiếu 4) Võ văn Chế 5) Huỳnh phước Bang cả cả cả cả 6) Nguyễn văn Y 7) Nguyễn văn Hay đồng lõa 8 cả cả cả

Tuyên ngôn này có mục đích nói lên những cảm nghĩ của những người không nói trước được nước thời nặng nề hiện nay đang đè nặng trên vận mạng tổ, quốc gia dân tộc.

Đối với tất cả anh em thân yêu của chúng tôi trong cũng như những người công giáo Việt Nam, bản tuyên ngôn này là tiếng chuông báo nguy và là lời kêu triệu thi thiết và khẩn cấp nhất mọi người trong chúng tôi hãy đứng lên sẵn sàng chiến đấu để cứu nguy Tổ quốc và giải cứu Giáo Hội trước những đe dọa trầm trọng chưa từng thấy trong lịch sử của dân tộc cũng như Giáo Hội Công giáo Việt Nam.

Đối với những người anh em khác của chúng tôi vì dây liên kết của bí tích Thánh Tẩy và huyền chức Đức Kitô trên khắp thế giới, bản tuyên ngôn này là biểu hiện lòng tin tưởng ở tinh thần hiếu kết hợp nhất giữa chúng ta. Nó cũng là lời kêu gọi sự nhất thiện cần và sự lưu tâm đặc biệt của tất cả những người K.-tô-hữu trong những giờ phút chúng tôi đang phải chiến đấu không những cho sự tồn vong của dân tộc mà cả cho tiền đồ của Giáo Hội Chúa Kitô trên mảnh đất này.

Đối với toàn thể đồng bào Việt Nam, tuyên ngôn của chúng tôi không phải là một tiếng vang của những tham vọng chính trị, mà là tiếng nói của lương tâm, của những người Công giáo Việt Nam muốn đem lại cơm ấm, tổng và sự đoàn kết cần thiết cho dân tộc trong giờ phút hiểm nghèo này.

Đối với các vị thủ lãnh chân yêu và đứng lãnh đạo Công Giáo, Giáo Hội Công Giáo, bản tuyên ngôn này là sự tuyên dương và khích lệ trong công cuộc chiến đấu đã khai diễn từ hơn một năm nay, đã củng là sự đồng cảm sâu xa của chúng tôi đối với những cuộc đấu tranh can go diệt trừ bọn Cộng

B xem tiếp trang 4

KHỐI CÔNG-GIÁO VIỆT-NAM

NHẮC NHỞ VÀ CẢNH CÁO BỘ THÔNG-TIN VÀ 6 TỜ BÁO

SÀIGÒN.— Trong cuộc mít tinh sáng chủ nhật, hơn chín chục ngàn đồng bào Công giáo đã tập trung trước vườn hoa Lê Văn Duyệt, trong đó có 6 tờ báo bị đình bản vô thời hạn đã đến dự dưới sự chủ tọa của Linh mục Hoàng Quỳnh, Chủ tịch Khối Công giáo Việt Nam.

Sau khi có 11-1-1963, chúng tôi ghi nhận thiện chí của chính quyền chủ trương phát triển tự do Dân chủ, đặc biệt trong việc cởi mở chế độ Báo chí. Chúng tôi cũng như Toàn dân hy vọng với con số chiến sĩ cầm bút gia tăng đông đảo, dư luận quần chúng sẽ được hướng dẫn đúng đắn trong nhiệm vụ tối thượng là đoàn kết để Cứu nước và kiến quốc.

Nhưng thực tế đáp ứng với hoài vọng của nhân dân hay không ?

Những sự kiện chối lương tâm con người, chà chết tâm huyết đối với vận mạng Quốc gia, bắt đi tín nhiệm lời giải đáp. Thiết tưởng không cần nói ra ở đây.

Riêng đối với khối Công Giáo Việt Nam chúng tôi, chúng tôi cho rằng :

C xem tiếp trang 4

Lá Thư ngỏ của khối Công Giáo Việt Nam gửi Bộ Thông Tin và giới Báo chí Việt Nam

Sau hiến cố 1-11-1963, chúng tôi ghi nhận thiện chí của chính quyền chủ trương phát triển tự do Dân chủ, đặc biệt trong việc cởi mở chế độ Báo chí. Chúng tôi cũng như Toàn dân hy vọng với con số chiến sĩ cầm bút gia tăng đông đảo, dư luận quần chúng sẽ được hướng dẫn đúng đắn trong nhiệm vụ tối thượng là đoàn kết để Cứu nước và kiến quốc.

Nhưng thực tế đáp ứng với hoài vọng của nhân dân hay không ?

Những sự kiện chối lương tâm con người, chà chết tâm huyết đối với vận mạng Quốc gia, bắt đi tín nhiệm lời giải đáp. Thiết tưởng không cần nói ra ở đây.

Riêng đối với khối Công Giáo Việt Nam chúng tôi, chúng tôi cho rằng :

C xem tiếp trang 4

★ Phan-Ngọc CHƯƠNG IV

29— MỘT CÁI ĐẢNG MẸ BẢY GIỜ SINH SỐI NẢY NỞ RA BIẾT BAO NHIÊU LÀ ĐẢNG CON.

(tiếp theo)

Lành Đạo nhấp một ngụm cà phê rồi gật gù nói :

— Đúng. Đông chí nói đúng. Tôi cũng đã nhận thấy như vậy nay tôi khi ở tù ra. Đảng ly, nếu đảng mạnh thì sẽ có những biện pháp, những phương tiện để giúp đỡ các đảng chí nặng gánh gia đình, nhưng tình hình hiện nay thì bắn không nổi đồng chí cũng đã rõ. Hãy còn lo bữa làm ! Hãy còn nói như trong bản ! Sau 10 năm khởi hóa, lại tiếp đến 9 năm dưới chế độ Diệm Nhu, người trở những đảng sinh thần, thế bắt làm gì có đảng nào là đảng vững nhỉ ? Cũng trong hoàn cảnh hiện tại, người ta đã thấy có một đảng mạ mà vinh sẽ sẩy ra biết bao nhiêu đảng con. Mấy ông lãnh tụ-giả sau bao năm chăm chắc ngồi kỳ kỳ giờ cũng vỡ nhày ra kêu gọi cũng có đảng cốt đi giữ lấy cái thế đứng, mấy ông lãnh tụ nhỏ nhăng thấy thế cũng phải xí phần. Và các lãnh tụ trẻ tất nhiên cũng phải xáo. Thế rồi thì sẩy ra cái tình trạng đã kích rối bụi lẫn nhau. *Ông lãnh tụ giả lẫm lắm rồi thằm các ông lãnh tụ trẻ :*

• *Tại hay là hãy hát mươi mốt nghìa là tan rã ! Giá đời như ông, bảo chả chết* nào nó chịu tin ngôn, chỉ những những cơ mới lớn làm sao chỉ hay nhau được. (1)*

• Còn các vị lãnh tụ trẻ thì lại nghĩ sao ? Tôi trước tôi nay, trong những cuộc thảo luận, thiếu gì những người tuổi trẻ tài cao đang ra lãnh đạo ? Như Nguyễn Thế Học, như Kỳ Con. Mấy ông lãnh tụ giả nếu không hỏi hóa thì cũng lực hậu, chả làm gì ra hồn ngoài việc làm một thứ bù đà cản bước tiến của bọn trẻ.*

Ngừng đôi phút, Lành Đạo lại tiếp lời :

— Tí-tuổi thứ ra bảy giờ có nhiều người không thích khoác cái áo đảng nữa mà lý thuyết cũ áo xu hướng : xu hướng Quốc Dân Đảng, xu hướng Đại Việt, xu hướng Việt Cách, xu hướng Duy Dân..xu hướng Quốc gia Thanh niên đoàn (một đoàn thể xưa kia thuộc QDĐ) cũng nay chưa thấy có vị nào xu hướng Bảo Đại. Dĩ nhiên là chẳng có ai động mồ động mả xu hướng Cần Lao của Ngô-đình-Nhu. Vì xu hướng Cần Lao trước khi thì một là học thước, còn như hay giờ thì chỉ là ăn cái giải rút.

(còn tiếp)

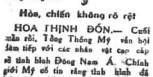

NỬA NẠC NỬA MỠ

THÁNG-HÈ viết

Cô Hai hàng quế

Vỏ duyên một cây như Hồ tây mà không kiêu tợt sao cô được. Cô Hai Hàng Quế chiếu cố hoài. Đêm qua đây. Hỏ tôi dang ăn lại bắt gặp Cô ngồi - của Hồ Xuân Hương nỗ vì cô khoát vì là... khoát thì lợt được thì ra của Cô Hai Hàng Quế. Hỏ tôi đọc mong thấy tuổi mà hết. Xin ghi lợt đây để « bảo cáo » cùng bạn đọc.

Hỏi bác Hè

Buồn tình nhân hỏi bác hè
Cớ sao Bác chọn « tên » Nghè cất lương.
Phải chăng Bác buồn thương sự thế ? ?
Nên lấy cười làm kế giải khuây.
Giả vờ như đợi như ngây.
• Sống tai họ, diếc tại cây phải chăng » ?
Em thấy Bác nói năng • càng • quê
E người đời vạch lí tìm sâu.
Phong trào «chụp mũ lên đầu. Đang hàng, đang mạnh, Bác đâu Đến lúc bị, mới phô râu cáo.
Muốn giữ nghề nói lấu ! lấu !
Mượn vẻ Hà để vuốt râu...
Nhưng xin Bác chớ cười đâu cợn... ngộ
CÔ HAI HÀNG GUỐC (Trung-Chánh)
LÊ THẾ THÁNG HÈ

TÀI SẢN CỦA NGUYỄN V. BỬU ĐÃ BỊ SAI ÁP

SÀIGÒN.— Cho đây nhà chức trách đã kiểm tra những tài sản do Nguyễn văn Bửu đứng tên gồm có : 12 chiếc xíu (khắp hành khách và chở cá), 1 căn nhà lầu văn phòng Hàng Hải (trong thuyền, 1 căn phòng, 1 xưởng và 2 nhà khác. Tổng số những tài sản nói trên lên đến hàng 100 triệu. Việc sáng tài sản trên đã là Chánh Phủ sẽ áp lấy thuế và thu hồi lợi.(CC)

5 VỤ CƯỚP GIỰT TRONG MỘT NGÀY

SÀIGÒN.— Đêm 6-6, cựu Thiếu-Nữ (12 tuổi, ở đường Cao Thắng) đi học về đến cổng xe lôn đường Phan-đình-Phùng, bị 5 tên đi đang chặn đường sự hiếp đoạt chiếc đồng hồ tay đang giá 2.000đ. (D.L)

— Chiều 6-6, cựu Nguyễn-Minh (20 tuổi, ở đường Ng-thiên-Thuật) cởi xe gắn máy chạy trên đường Cao Thắng (trước chùa Tam Tông Miếu), bị 2 kẻ lạ mặt đứng đao uy hiếp cướp chiếc xe phóng chạy mất. (C.C.)

— Đêm vừa qua, cậu Trần-văn-Thà (20 tuổi, ở Lý-thái-Tổ) cởi xe gắn máy chạy trên đường Phan-đình-Phùng (ngang cổng xe lôn) bị 10 kẻ lạ mặt chặn lại cướp mất chiếc đồng hồ. Nhưng bị cảnh sát bắt được 2 tên.

— Cũng đêm nói trên, cậu Phan-hải-Thành (12 tuổi, ở Lê Lai) đang đi trên đường bị tên Ng-thế-L. (22 tuổi) cướp giựt 100 đồng.

— Ngoài ra, ông Đặng Tư (34 tuổi, ở Vĩnh Viễn) đi chơi tới đầu đường Phan-viết-Chánh, cũng bị 2 tên đi xe máy cướp giựt chiếc đồng hồ. (S.S.)

MẸ CHỒNG THƯA NÀNG DÂU VỀ TỘI ĂN CẮP

GIA ĐỊNH.— Đêm 7-4, bà Nguyễn thị Đ. (50 tuổi, ở Lê văn Duyệt, Gia Định) đã đến bót thưa nàng dâu tên là Lê thị Tr. (25 tuổi) về tội ăn cắp. Theo lời bà Đ. thì tối ngày nói trên, cô Tr. đã đi mua 2 tấm vé cải lương tại rạp Quốc Thanh rồi đến là đi xem. Khi xem được 1 hồi thì cô Tr. giả vờ đi tiểu rồi trốn về nhà cậy tủ lấy 3 lượng vàng. Radio và 8 ngàn đồng tiền mặt (lối 30 ngàn đồng) trốn mất. (D.L.)

ĐÁNH VỢ CON ĐÁNH CẢ NHẠC GIA

TÂY NINH.— Chiều 5-6, không hiểu vì chuyện chi, ông Trần văn Kh. (20 tuổi, ở đường Nguyễn văn Duyên thị trấn) đánh vợ là cô Lưu Lê. (18 tuổi) nhức tử, trong lúc vợ đang có thai. Nổng ruột, nhạc vợ là ông Lưu-T. chạy vào can thì bị cậu Kh. đánh cho nhập vợ một cái. Ông T. đi thưa chồng tử tội.

Đọc-Giả Kh.)

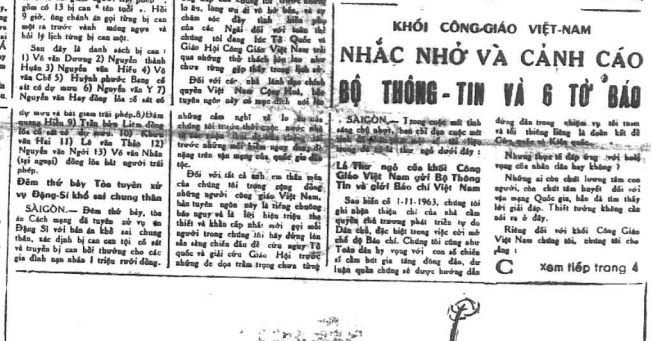

Phòng trò phân nửa theo bác Mỹ (thuật lại tranh nửa Tây Đức) và phân nửa theo bác Tây.

BẮC-SÌ THƯỜNG-TRỰC — THỨ BA 9-6-64

B.S.	Phong-Minsao	65, đường Lương-như-Học	CHOLON
B.S.	Nguyễn-hữu-Phiên	237, đường Trương-minh-Giảng	SAIGON
B.S.	Nguyễn-minh-Tiên	47, đường Công-Hòa, chợ Nancy	SAIGON

!Y DƯỢC ĐỒNG PHƯƠNG HỌP BẤT THƯỜNG

SÀIGÒN.— Chiều 6-6, nghiệp đoàn Điền Y Dược Đồng Phương đã họp đại hội bất thường tại A. Đông tửu lâu. Mục đích để nghe ông chủ tịch báo cáo một tin mừng là : Chánh phủ sẽ thành lập hội đồng tư vấn Đông y đồng thời sẽ thành lập một hội đồng kỳ lục Đông y dược. Ngoài ra, chánh phủ sẽ thành lập một trường Đông y bán công hoặc tư thục. Kế tiếp, đại hội đã thảo luận những điều quan trọng của các bậc lạp bề mà bản hành, ấn định thù lệ hành nghề Đông y Dược. (B.T.)

MỘT VỤ BẮT CÓC TRƯỚC CỬA CHÙA T.Q.

SÀIGÒN.— Trưa 6-6, có 2 thanh niên đến trước cửa Tổ Quang đường Phan thanh Giản, tự xưng là nhân viên an ninh toan bắt một thanh niên đông trước cổng chùa kéo lên tắc xi. Thanh niên nọ chống cự lại thì hai kẻ lạ mặt nắm cổng ra khỏe tay thanh niên nọ vào cột trụ cổng quán. Thấy vậy, vài nhà tu trong chùa và đông bào ở gần đó chạy đến can thiệp thì hai thanh niên nọ rút súng lục giả dạng đồng bào rồi chạy về hướng đường Lý thái Tổ. Nhà chức trách đang mở cuộc điều tra. (P.B.C)

2 TÊN ĂN CẮP BỊ THỊP

SÀIGÒN.— Trưa 6-6, cậu Phà-lương-Sơn (21 tuổi, Huế kiều, ở Nguyễn Hoàng) đi chức xe gắn máy ở trước cửa hàng BGI đường Hai Bà Trưng, bị Ng-văn-Ngh. (30 tuổi, ở Võ Tánh) đang lén dắt cắt khóa xe. Cậu Sơn tri hô lên. Người đi đường vây bắt được Ngh. giải đến cảnh sát. Xét nhà Ngh., cảnh sát tịch thu được một chiếc xe gắn máy khác.

— Cũng ngày nói trên, cảnh sát cũng bắt được Ngô-văn-B. (ở Nguyễn Thông nổi dài), trong lúc đang đánh cắp chiếc xe Solex của Huỳnh-văn-Cg. (17 tuổi, ở Phú Nhuận), ở trước cửa trường Trần-hưng-Đạo đường Công Quỳnh. (S.S.)

LỄ PHÁT PHẦN THƯỞNG TẠI TRUNG TÂM HƯỚNG NGHIỆP THỦ ĐỨC

SÀIGÒN.— Lúc 8 giờ sáng 6-6-64, phó Thủ Tướng đặc trách văn hóa xã hội đã chủ tọa lễ phát phần thưởng tại Trung Tâm hướng nghiệp Thủ Đức. Trong dịp này, Phó Thủ Tướng Đặc Trách V.H.X.H. đã tuy sẽ sự bền bỉ và ngã lối với các trại chỉ riêng ; ở trại các em đã có đủ điều kiện để hoàn luyện, và giờ đây các em có tự định đoạt lấy tương lai của mình. Phó Thủ Tướng còn khuyến nhủ các em cố gắng học tập cho đến nơi đến chốn và chọn lấy 1 nghề để định đoạt cho tương lai của mình. (B.T)

VÌ QUÁ NGHÈO, BỐ ÔM 2 CON NHẢY XUỐNG AO TỰ TỬ

GIA ĐỊNH.— Ông Ng-văn-Nh. (29 tuổi, ở đường Nhiêu Vị) có vợ tên là Ng-thị-D. (buôn bán rong) và đã được 2 con là Ng-thị-Le. (7 tuổi). Nguyễn Ng. (2 tuổi). Vì thất nghiệp, nên ông Nh. thường có ý buồn và nhiều khi nghĩ quẩn. Đêm 6-6 vừa qua, ông Nh. bồng con gái đang ông Nh. đánh đem con khóc nhè, rồi sau đó không hiểu nghĩ sao, ông Nh. bế hai đứa vào lòng rồi nhảy xuống cái ao trước cửa Tiêu đoàn III Nhảy đa tự tử. Có người trông thấy nhảy theo cứu kịp. Hiện 2 em nhỏ đã được mẹ chồng đưa về nuôi, còn ông Nh. bị bắt điều tra. (D.L.)

CHUI VAO ỐNG CỐNG TRỐN TỰ, 2 CÔ CẬU BỊ BẮT

GIA ĐỊNH.— Đêm 7 rạng 8-6, cậu Trần tấn Đ. (20 tuổi, ngụ tại đường Hồng Vương Stiệng) đến cư Nguyễn thị H. là em kế gọi cho bên bà lê đường đi tỉnh tự... Không ngờ bị lính tuần bắt gặp đưa về hai vị bót. (C.C)

1 THANH NIÊN BỊ GÁI ĐIẾM ĐÁNH QUỲ CHÂN

GIA ĐỊNH.— Tối vừa qua, cậu Huỳnh ngọc Tr. (20 tuổi) đang đi trên đường Võ ấy Ngày thì gái điếm không rõ nhân thân tên là cô Nguyễn thị H. (19 tuổi, gái làng chơi) chạy ra kêu gọi chào hỏi rồi kéo nhau vào một nhà nghỉ. Không hiểu vô H. nói lời thế nào, mà cậu Tr. rút gươm đánh cho cô một cái tại Công Hòa gần viện, cô H. chạy cấp phạng luôn qua Tr. bắt chân. Cô H. bị bắt giam để điều tra. (P.Va)

Bạn cần đọc được tuyên ngôn của khối Công Giáo V.N.

Yêu cầu Ủy Hội Quốc Tế

Cứu xét vấn đề Cộng-Sản xâm lược

Ngày 8-6-1962, trong một bản phúc trình đệ trình lên Hội nghị Genève, Ủy hội đã quả quyết xác nhận rằng những hành động xâm lược và phá hoại sự Miền Nam Việt Nam đều do ngự quyền Cộng sản Hà nội mưu toan, điều khiển và dung dưỡng, nhằm khuấy rối Việt Nam Cộng Hòa, và như vậy là trắng trợn vi phạm các điều khoản 10, 19, 24 và 27 của Hiệp định Genève năm 1954.

Nhưng từ đó đến nay 2 năm đã trôi qua mà đường như Ủy hội chưa có một hành động nào đến nỗi, mặc cảnh gây hấn của Bắc Việt, trong khi chiến đấu nằm lược của Cộng sản tiếp diễn ác liệt hơn.

Từ Nhà kho Quán Ven Đường (Từ Huỳnh Chiếu Đẳng)

MỖI NGÀY MỘT TRUYỆN CHỌN LỌC

ĐÂU LÀ HẠNH PHÚC !

của : THẠCH-LAN

HỌ gặp nhau trên một chuyến . Bắc . khi cả hai cùng về quê thăm nhà ở một tỉnh miền Hậu Giang !

Nàng rất đẹp, một vẻ đẹp quý phái với mái tóc uốn dài, đen huyền anh ánh như tơ, xỏa xuống đôi vai tròn trĩnh trông quyến rũ lắm sao ấy !

Thanh đứng nhìn thiếu nữ không biết đã bao lâu : Bỗng nhiên nàng cũng quay lại nhìn chàng chăm chú... rồi e thẹn đến bên chàng lễ phép hỏi :

— Xin lỗi ông ! Nếu... tôi không lầm thì ông là anh Thanh con của Bác Hội Đồng... ở... Phong Dinh ?

Trước câu hỏi bất ngờ của thiếu nữ, Thanh lúng túng đáp :

— Vâng ! vâng ! chính tôi ! Nhưng thưa cô...

Thiếu nữ nhoẻn miệng cười duyên dáng

— Anh quên em rồi ! Em là Băng Tâm đây mà ! Anh không nhận ra được em sao ?

Thanh cau mày cố moi ra trong ký ức cái hình bóng của người con gái ấy... Đột nhiên chàng reo to :

— Vâng ! Phải rồi ! Tôi nhớ ra rồi ! Cơm tệ thật ! Vô tình quá ! xin lỗi Băng Tâm nhé ! Và lại.. bây giờ Tâm thay đổi nhiều trông đến lạ ! Nhưng... Tâm cũng về Cần Thơ à ?

— Vâng ! được nghỉ lễ mấy hôm em về thăm nhà !.

Đến đây cả hai cùng yên lặng... Mỗi người theo đuổi một ý nghĩ riêng!. Đầu óc họ ngược giòng thời gian, quay về dĩ vãng, cái quá khứ đẹp như mơ, thơ như mộng — ngày mà cả hai còn đi học ở trường làng !

Nhưng... những ngày ấy đã qua rồi !.. Ngày nay Tâm đã lớn và thay đổi nhiều, trông đĩnh đạc như một vị Mệnh phụ phu nhơn ! Còn Thanh vì bận rộn mãi với nghề nghiệp, với chén cơm manh áo hằng ngày nên !! khi được dịp gặp lại nàng !

Thanh nhìn ra ngoài sông, vẻ mặt đăm chiêu :

— Tâm còn đi học ?

— Vâng ! Em còn phải học nốt năm Đệ Nhất này nữa để lấy bằng Tú Tài Toàn phần. Thưa, còn anh ? Hiện giờ anh làm gì nhỉ ?

Thanh buồn rầu như tiếc rẻ :

— Tôi bây giờ đã ra đời ! Tôi làm cho một tờ báo ở Saigon !

— Ồ !... Anh làm báo ! Thích quá anh nhỉ ? A... mà hai Bác vẫn mạnh hở anh ?

— Vâng ! Cám ơn Băng Tâm. Nhờ trời ba má tôi vẫn mạnh như thường !

Thế rồi qua những câu hỏi vu vơ về nắng, mưa, thời tiết dần dần họ đi sâu vào những lời thăm hỏi về đời tư nhau...

Và khi trở lại Thành Đô, Tâm và Thanh đã trở thành một đôi bạn thân !... Vào những ngày lễ hay ngày nghỉ học, nàng thường đến thăm Thanh nơi nhà trọ. Với đôi bàn tay khéo léo, Băng Tâm đã sắp xếp lại cái ngăn tủ hoặc những sách báo bừa bãi trên bàn viết của chàng !... Đôi khi chu tất hơn nàng còn ngồi tỉ mỉ khâu lại cho Thanh từ chiếc áo rách, đến vài đôi vớ thủng !

Nàng ràng buộc quanh Thanh một vẻ mềm yếu, ẻo lả, một ý thân thiết đậm đà làm chàng thấy lòng mình như được sưởi ấm !.

Thế rồi, sau đó ít lâu từ tình bạn, họ cùng dắt tay nhau bỡ ngỡ bước vào ngưỡng cửa của tình yêu.

Sau khi Tâm thi đỗ bằng Tú Tài Toàn Phần, gia đình đôi bên đã chấp nhận lời thỉnh cầu của họ để cho họ được thành chồng vợ như bao nhiêu cặp vợ chồng khác trên đời này !

Như một vườn xuân tươi thắm, lòng Thanh và Tâm cũng lại nở hoa ! Hôn lễ của hai người được cử hành một cách trọng thể, đầy những hoa hồng, pháo đỏ, những câu chúc tụng — những nụ cười hoan lạc bên những cốc rượu " sâm banh " đắt tiền.

Hôm ấy Băng Tâm đẹp như một nàng tiên, ánh hạnh phúc đã thẹn thùng nhuộm hồng đôi má và làm long lanh sóng mắt của nàng một cách rất là kiều mị !

Họ sánh bước bên nhau mà tưởng chừng như mình đang đi trên một con đường lót hoa, trải gấm !..

Từ ngày sống chung với nhau, cả hai đều tỏ ra tâm đầu ý hiệp lắm ! Họ quấn quít như bóng với hình không hề rời nhau đến nửa bước và cũng chẳng từng cãi nhau về một vấn đề nhỏ nhặt nào !

Theo nhịp bước của thời gian thấm thoát đã được ba năm ! — Ba năm hương lửa mặn nồng, đầy những lời ái ân ngọt ngào, thắm thiết, Băng Tâm đã cho ra đời hai chú bé kháu khỉnh !

***

Nhưng...men tình lâu dần phải nhạt, nhan sắc ngắm mãi cũng phải phai! Gian nhà xinh xắn với người vợ trẻ ấy đã trở nên một khung cảnh quá quen thuộc với chàng, không còn cái mãnh lực thu hút Thanh như ngày mới cưới nữa — Trong khi ở đây, trong lòng một thành phố xa hoa hãy còn đầy dẫy, hằng hà sa số những cô gái khác trẻ đẹp hơn, quyến rũ hơn !

Thanh trở lại cuộc sống ăn chơi cũ ! Chàng tìm cách vắng nhà luôn đêm nào cũng mãi đến một, hai giờ sáng mới mò về, mặt nóng hừng hực, nồng nặc những hơi men...

Xưa kia, Thanh là một cánh bướm đa tình trên nhiều bông hoa mỹ miều khác nhau, thì nay chàng lại không thể là người của chỉ một nếp sống, của một mối tình ! — Chàng không chịu được một sự ràng buộc nào và xem mình như một người vô trách nhiệm với vợ con !...

Nhiều lần Băng Tâm cố đem tấm tình chân thật và gắn bó của mình mong cảm hóa người chồng lạc lõng ấy trở về với cuộc sống trong sạch, hoàn lương. Nhưng vô ích ! Chứng nào Thanh vẫn tật ấy !...

Chàng thích ngồi hàng giờ ở những nơi ca lâu, tửu quán, hoặc băng mình theo những tà áo muôn màu thướt tha, nhởn nhơ đầy phố. Vốn là con người hay thay đổi, Thanh lại trở về với đời thay !..

Tội nghiệp cho người vợ trẻ ấy vì nặng với lễ giáo gia đình, với Thuần Phong Mỹ Tục, nặng với cá tính dân tộc của người Phụ Nữ Á đông, nên nàng vẫn cứ âm thầm chịu đựng không một lời oán trách, kêu ca — ngày ngày chỉ biết có ngậm đắng nuốt cay trong buồn tủi mà thôi !.

Than ơi ! Thời kỳ yêu đương nồng cháy, không còn nữa ở lòng Băng Tâm — mà cái thiên đường hoa mộng ấy, nay đối với nàng chỉ là một địa ngục âm u !..

Là một nữ sinh tha thiết yêu đời, ấp ủ bên mình không biết bao nhiêu là hoài bão thắm tươi ngày bước lên xe hoa về nhà chồng, nay nàng đã trở thành một thiếu phụ suốt ngày mặt ủ, mày chau. Băng Tâm như mất hết tin tưởng và tất nguồn hy vọng !...

oOo

Những số tiền bảng tháng lãnh ra, đáng lẽ được nằm gọn trong ngăn tủ và đáng lý phải dùng vào những việc chi tiêu hữu ích hơn gia đình, thì Thanh lại mang ra vung vãi khắp chốn ăn chơi sa đọa để mua lấy tình yêu, dù chỉ là một thứ tình gió trăng ngắn ngủi, để thỏa mãn những thú tính và những dục vọng đê hèn của thể xác !...

Chàng đan díu với một ả gái nhảy, rồi vì muốn tận hưởng hạnh phúc riêng với người yêu, Thanh đưa nhân tình ra Nha Trang ở, bỏ mặc mẹ con Băng Tâm ở nhà vàng võ đợi trông !...

oOo

Có những đêm mưa gió rả rích, nàng chong đèn ngồi ôm lấy con khóc rưng rức, thầm mong bất chợt Thanh sẽ về với nàng ! Nhưng than ơi... chỉ là ảo ảnh.

Lại nữa.. mấy hôm nay hai thằng bé thi nhau sốt mê man, vừa khổ nỗi ở nhà thì chẳng còn được bao nhiêu, biết lấy gì thuốc thang chạy chữa chúng nó ! Đối với cảnh tình chua xót này, nàng muốn chết đi cho ! — Nhưng nghĩ lại, nàng thấy mình không có quyền ích kỷ như thế, vì còn có nhiều bổn phận, cần phải sống cho chồng, cho con nàng nữa !

***

Nếu sóng lòng của con người có hồi dâng lên cuồng loạn, thì có lúc lại im lặng như mặt nước hồ thu ! Dù sao thì Thanh cũng là một người có học thức, hấp thụ được những lời hay, lẽ phải của các bậc Thánh Hiền qua sách vở và trong người chàng thì cũng hãy còn sót lại một vài mảnh vụn của lương tâm — nên chỉ một hôm, chàng nhận được một bức thơ của vợ gởi ra, không biết bên trong nói những gì mà khi xem xong, chàng như người vừa tỉnh cơn ảo mộng. Thanh lảo đảo ngồi xuống ghế, ôm lấy đầu khổ sở, khoé mắt rớm nước mắt, lòng thất lại hối hận và nhớ thương ! Lần đầu tiên tấm lòng sắt đá của con người phóng đãng ấy biết rung cảm, xúc động. Chàng nhủ thầm như tự nguyền rủa :

— . Trời ơi ! Ta đã quá tàn nhẫn với vợ con ! Ta lại có thể khốn nạn tồi tệ đến như thế được ư ? Ta nỡ thản nhiên dày xéo lên tấm lòng cao quý của vợ ta và trên cái đau khổ của hai con ta .

Giọng chàng trở nên rên rỉ :

. Băng Tâm ơi ! Em hãy tha thứ cho những lỗi lầm của anh ! .

Rồi không nghĩ ngợi gì thêm, Thanh đứng dậy, dáng điệu quả quyết, chụp vội chiếc mũ úp lên đầu, đoạn xông xộc bước ra khỏi nhà giữa cặp mắt ngơ ngác của cô nhân tình !..

oOo

Thế là không lâu họ lại đoàn tụ với nhau ! Cái gian nhà vắng ngắt lạnh lẽo ấy đã trở lại êm đềm, ấm cúng như xưa ! Họ đã tha thứ cho nhau để cùng chung xây dựng một cuộc đời mới có ý nghĩa hơn !

Từ ấy, Thanh chấm dứt hẳn quãng đời bê tha trác táng cũ, đẹp mình vào khuôn khổ của gia đình để làm một người chồng và một người cha biết lo bổn phận.

Nhớ lại những việc đã qua, các kỷ niệm êm đềm lẫn với những ngày héo hắt của Băng Tâm, những lúc chàng lãnh đạm tàn ác với nàng. Thanh thấy mủi lòng, bỗng nhiên chàng nghẹn ngào thương xót. Chàng kéo vợ vào lòng thổn thức

— Em tha lỗi cho anh, em nhé !

Băng Tâm cảm động đến rơm rớm nước mắt :

— Không !.. Không ! Anh không có lỗi gì cả ! Đàn ông nào chả thế ! Và lại em cũng không hề giận anh bao giờ !

Khi Băng Tâm nói dứt, Thanh khẽ ôm đầu nàng quay lại trước mặt mình, chàng nhìn nàng qua nước mắt, hôn vào má nàng :

— Anh thương em quá !

Rồi để ghi nhớ một sự thay đổi từ đây, Thanh âu yếm.

—Ngày mai, chiều thứ bảy anh sẽ đưa em và các con đi Vũng Tàu đổi gió em nhé !

Băng Tâm gật nhẹ đầu không đáp, tin cẩn nép vào mình chồng...

Trong ánh sáng dịu hiền của căn phòng, lòng họ cùng bừng sáng lên một tin tưởng vô biên ở ngày mai. Hạnh phúc bền vững hôm nay dù sức nhiệm mầu xóa tan những chuỗi ngày chua xót của đời nàng !...

(Tiếp theo)

PHẦN THỨ NHỨT — CHƯƠNG VII

Nỗi khổ của đôi bạn đầu xanh

Bà nhìn nàng với đôi mắt lạ lùng rồi nói :

— Con ơi ! Không hiểu sao thấy con là ta yêu rồi. Con có nhận thấy thế không ?

— Con nhận thấy sự đó. Và con cũng yêu mến bà.

— Vậy con đừng nghi ta bênh vực cháu ta mà đưa con vào bẫy rập. Ta cam đoan nó không bao giờ còn rờ được móng tay con nữa đâu.

— Thật sao bà ?

— Ta sẽ giữ lời hứa. Nếu nó đến con cứ giả đau ta tống cổ nó về ngay.

— Con không biết nói sao để cám ơn bà.

—Đừng nói gì cả. Tự ta phải làm thế để yên ổn lương tâm. Con đừng cám ơn ta.

Bà thở dài tiếp :

— Giá ta hay sớm, đâu đến đỗi con rơi vào tay nó. Rồi bà hỏi :

— Nhưng tại sao con ưng thuận nó dễ dàng vậy ?

Vân phượng thuật lại chuyện mình cho bà nghe và kết :

— Vì con sợ chàng chết vô lý nên thuận về Sài Gòn với Văn Bình. Con muốn hoãn binh để lo mưu chống lại, nhưng không ngờ Văn Bình cho con dùng thuốc mê để cưỡng bức con, buộc con làm vợ anh ta.

— Thằng khốn nạn đó đáng chém đầu.Con có ý làm nó khổ sở để trả thù là hợp lý.

Không có sức mạnh, đàn bà phải dùng khí giới đó, trả thù loại đàn ông như nó.

Bà hiểu suốt mình rồi.Nàng tự nghĩ vậy và cảm thấy nếu bà xem mình là kẻ thù, mình chỉ là con vật hy sinh thôi.

Mình dù chống chỏi thế nào cũng không sao tránh khỏi móng vuốt của bà. Bà quá hiểu, quá khôn ngoan, mình không là địch thủ được.

Vừa khi đó bà Vân Lan tiếp :

— Thôi con ạ ! Hãy cố quên dĩ vãng đi.Từ nay đời con trở nên tươi sáng.Ta sẽ bảo vệ tới cùng.

— Con đội ơn bà nhiều.

— Thôi con đi nghỉ. Con có vẻ mệt rồi.

Bà đưa nàng trở vào phòng mình và giúp nàng thay áo ngủ.

BÓNG TỐI

SỐ 57 — Truyện dài của PHI-LONG

Bà đỡ nàng nằm lên giường, ra ngoài khép cửa lại để yên cho nàng nghỉ.

oOo

Khi Vân Phượng tỉnh dậy đã trưa quá rồi.Nàng thấy chị ở đang đứng nơi góc phòng, chị đang cắm hoa mới vào bình, nên ngồi dậy hỏi :

— Trưa rồi phải không chị ?

— Thưa cô đã hơn hai giờ rồi.

— Hơn hai giờ à ?

— Vâng, hơn hai giờ trưa. Bà dặn để yên cho cô ngủ nên tôi không dám gọi cô.

— Bà đâu rồi ?

— Còn chờ cô ở phòng ăn.

— Chờ tôi ?

— Vâng.

Vân Phượng bước lại gần chị ở và hỏi :

— Bà chờ tôi làm gì chứ ? Trưa quá rồi.

— Để dùng cơm.Bà không ăn cơm mà ngồi đó chờ cô dậy.

Rồi chị nhìn nàng như dò xét, xem nàng là người gì mà chiếm được lòng yêu thương của bà chủ khó tính.

Đó là chuyện lạ nhứt mà xưa nay chị mới thấy lần đầu.Chị hỏi nhỏ :

— Cô đói rồi chứ ?

— Vâng.

— Mời cô sang đây rửa mặt.

Vân Phượng sang phòng bên mặt, nàng khó chịu vì chị ở có mặt sát bên mình, săn sóc lo lắng cho mình như trẻ con.

Nàng chắc mình được chiều thật chứ không phải người ta màu mè với mình.

Nhưng vì sao mình được ưu đãi lạ lùng vậy ?

Mình có gì đặc biệt để bà dì của Văn Bình đối đãi với mình như vậy ?

Vân Phượng hoang mang, chẳng còn hiểu gì nữa.

— Cô ra ngoài kẻo bà chờ.

— Sao bà chờ tôi ?

— Tôi đâu có biết được. Nhưng nếu bà không thương, không kính nể cô, bà đâu đối với cô đặc biệt thế.

Vân Phượng hỏi nhỏ chị ở :

— Chị à ? Tôi muốn biết bà tên gì ?

Chị ở nhìn nàng và hỏi với giọng ngạc nhiên vô cùng :

— Cô không biết tên bà à ? Lạ thật.

— Không. Tôi chưa được biết tên bà.

— Vậy cô là ai ?

— Tôi mới quen bà thôi.

— Cô là vợ ông bác sĩ Văn Bình à ?

— Phải.

— Thế mà cô không biết tên dì chồng cô sao ?

— Tôi chưa biết được.

Chị ở nhìn nàng với đôi mắt lạ lùng, chị nói khẽ

— Bà tên là bà Vân Lan.

— Vân Lan ? Bà là bà Vân Lan !

— Vâng.

— Trời ơi ! Có thể bà là Vân Lan sao ?

— Gì vậy cô ? Cô sao vậy ?

Thấy Vân Phượng lảo đảo chị ở lật đật dìu Vân Phượng về phòng. Vân Phượng bảo :

— Chị ra đi. Một lúc tôi ra ngay.

Nàng ngả lưng xuống giường, lòng rối loạn băn khoăn làm sao, và tự hỏi :

— Sao tên bà trùng tên trong tấm lắc của cha mẹ đeo trong tay ta khi đem ta đi bỏ ngoài phố ? Sao lại có sự trùng tên đó ?

Vân Phượng bàng hoàng, nàng tự hỏi : Hay bà là mẹ ta ?

Nàng trở nên nóng nảy, bứt rứt, muốn rõ ngay sự thật. Nàng tự hỏi : Nếu không là mẹ mình, sao bà săn sóc, tỏ vẻ yêu thương mình ?

Anh Trần Dũng hứa chắc sẽ tìm ra mẹ mình, mà anh ấy có đến đây, làm thân với bà, có lẽ anh ấy rõ bà là mẹ mình rồi.

Trời ơi ! Phải bà là mẹ mình không ?

Nàng đau đớn chua xót, chẳng hiểu mình phải làm gì bây giờ.

Nàng gần như kẻ mất trí, chẳng còn sáng suốt gì. Sau cùng nàng chỉ còn có úp mặt xuống gối, khóc nức nở.

Cho đến khi có bàn tay dịu dàng của bà Vân Lan đặt lên vai nàng, nàng mới ngẩng lên.

Thấy bà nhìn mình với đôi mắt nồng nàn tình thương, nàng nhìn bà trân trối rồi thu hết can đảm nói :

— Bà tên là...

Bà Vân Lan nói :

— Ta là Vân Lan đây.

— Bà có phải là...

Nàng nấc lên khiến bà Vân Lan không còn gượng nổi nữa, bà ôm lấy nàng, khóc theo nàng.

Trong phút đó Vân Phượng chắc chắn bà Vân Lan là mẹ mình, nàng ôm chặt lấy bà khi bà run run xúc động nói :

— Mẹ yêu thương con...

— Mẹ là mẹ của con ? Ôi ! Con biết nói sao để tỏ sự mừng rỡ...

Cả hai nức nở trong tay nhau một lúc lâu. Bà Vân Lan hôn con mình mà nâng đầu nàng dậy, nhìn vào mắt nàng thẳng thắn nói :

— Mẹ có tội với con. Vì mẹ mà con khổ. Mẹ ăn năn suốt đời.

Bà rút trong túi ra một tấm lắc y như của nàng, đưa cho nàng xem rồi nói :

— Con xem nó giống của con không ?

— Giống lắm mẹ ạ !

— Rồi nàng ôm bà, khóc nức nở. Còn bà Vân Lan không khóc nữa, bà đã trấn tĩnh nên ngồi im, vuốt ve đứa con gái mà bà bỏ rơi hơn hai mươi năm rồi.

Bà biết trước nên đã nghĩ nhiều về nó nên bà bình tĩnh hơn Vân Phượng, còn nàng vì chuyện vui mừng đến tình cờ quá nên nàng không ngăn được xúc cảm.

Bà Vân Lan vuốt tóc nàng và nói :

— Con tha lỗi cho mẹ. Mẹ mong ước con vui vì bên mẹ.

Vân Phượng ngồi yên trong lòng bà, nàng nói :

— Con yêu thương mẹ suốt đời.

Bà Vân Lan đỡ nàng đứng lên và nói :

— Bây giờ con rửa mặt và thay áo để mình đi ăn cơm.

Vân Phượng rửa mặt khi bà Vân Lan mở tủ lấy sẵn cho nàng chiếc áo màu hồng tươi, rất đẹp.

Khi nàng trở qua, bà mặc áo ấy cho nàng rồi hai mẹ con ra nơi bàn ăn.

Bà ngồi sát bên cạnh nàng, săn sóc nàng trong lúc ăn.

Cả hai như không muốn rời nhau phút nào.

Bây giờ Vân Phượng mới rõ vì sao mà bà Vân Lan yêu mến và bênh vực nàng. Nàng vừa mừng, vừa tủi nhục, vì hoàn cảnh đen tối làm đen tối đời nàng.

Nàng có vẻ lo lắng khiến bà Vân Lan chú ý, bà hỏi :

— Con buồn gì vậy con ?

(CÒN TIẾP)

Đời hoa trước gió

SỐ 57 — TIỂU THUYẾT TÂM LÝ, TÌNH CẢM của DƯƠNG-HÀ

(Tiếp theo)

CHƯƠNG XVII

Kẻ phá rối

Đại thuật qua cuộc mạo hiểm của mình cho Mộng Thu nghe. Mộng Thu ngồi nghe và lộ vẻ đăm chiêu nghĩ ngợi. Nàng cần phải quyết định ngay một giải pháp mới được. Nàng phải đối xử với anh trai của Thúy Nga ra sao đây ? Xem Đại như một người bạn hay như một người thù ?

Mộng Thu dịu dàng nói với Đại :

— Tôi rất cảm phục sự hi sinh của ông. Tôi cũng về Sàigòn chuyến này. Tôi sẽ hết sức giúp đỡ ông thực hiện chương trình mà ông đang dự tính.

Mộng Thu đóng kịch rất tài nên Đại tin ngay Đại cảm động nói :

— Bà là một người rất cao thượng và tốt đẹp. Tôi không bao giờ dám quên ơn bà. Bà cho tôi biết quý danh để tôi nhớ mãi.

Mộng Thu ngẫm nghĩ một lát và đáp nhanh :

— Tôi là bà Vũ Đình Đa !...

Mộng Thu cáo từ Đại và đi thẳng vào ca bin của Hải. Nàng lầm bầm :

— Bây giờ ta phải giải quyết vấn đề với tên này. Lần này chắc khó khăn hơn !...

CHƯƠNG XVIII

Dối trá

Lúc Mộng Thu bước vào ca bin, Hải vừa thay y phục xong và sắp sửa rời khỏi phòng. Hải hỏi to.

— Cá-nạn nhân kia ra sao ? Khỏe rồi chứ ?

Mộng Thu đáp nhanh :

— Vì chuyện hắn mà em đến tìm anh đây !

Nàng đăm đăm nhìn Hải giây lát và gằn giọng :

— Anh đoán thử xem y là ai ?

Hải ngạc nhiên hỏi vặn :

— Làm sao anh biết được ?

Mộng Thu cười nhẹ :

— Anh chưa bao giờ gặp y nhưng anh vẫn biết y.

Hải lắc đầu :

— Anh không thích nói lấp lửng ! Hắn tên gì ?

Mộng Thu khó khăn đáp :

— Anh muốn biết tên y lắm à ? Hắn chính là Đại, anh ruột của Thúy Nga !

Hải trợn trừng mắt kinh ngạc cực độ. Chàng tỏ vẻ không tin :

— Đại... anh trai của Thúy Nga... Vô lý !

Mộng Thu ung dung:

— Nhưng đấy là sự thật ! Em đã nói chuyện với y rất lâu và em biết chắc chắn y là Đại. Em đến gặp anh ngay để chúng ta tránh trước một tai họa có thể xảy tới.

Hải không nói gì. Chàng cúi nhìn xuống chân và miên man nghĩ ngợi. Rồi, đột nhiên, chàng ngẩng đầu lên và nói :

— Đại đang có mặt trên tàu...chuyện khó tin quá! Đã hai mươi năm rồi, anh ấy xa xứ sở. Nếu hôm nay anh ấy trở về, tức nhiên anh ấy đã hay biết chuyện gì rồi. Nhưng, anh ấy biết cái gì mới được chứ ?

Mộng Thu đã nghĩ tới điều này rồi nên nàng đã chuẩn bị sẵn sàng câu trả lời. Mộng Thu bước đến gần Hải và cất giọng rầu rầu nói :

— Anh hãy nghe em nói và hãy can đảm...

Hải lo sợ :

— Em muốn nói chuyện gì ?

Mộng Thu run run giọng :

— Hải ơi... vợ anh ..

Hải đã đoán biết Mộng Thu muốn nói gì rồi. Chàng ngồi phịch xuống ghế, buột miệng :

— Thúy Nga chết rồi à ?

Mộng Thu cúi mặt, không trả lời. Hải cảm thấy có một mũi dao nhọn xuyên thủng tim. Chàng vừa đau đớn lẫn hối hận. Hải lầm bầm :

— Sao em biết ?

Mộng Thu giản dị đáp :

— Anh Vĩnh vừa gửi thư cho em hay.

Hải gằn giọng :

— Sao em không cho biết anh ngay ? Tại sao ?

Mộng Thu chẳng chút bối rối, đáp :

— Em muốn tránh cho anh một nỗi đau đớn gần như vô ích !

Hải không phản kháng nữa. Chàng gục đầu xuống và hai giọt lệ trào ra khóe mắt.

Mộng Thu hậm hực nhìn Hải. Nàng thấy căm thù chỉ vì Hải đã nhỏ lệ khóc thương tiếc Thúy Nga. Tuy thế, nàng vẫn gượng bình tĩnh, nói tiếp :

— Em vẫn chưa nói hết. Lá thư của anh Vĩnh gửi còn chứa đựng nhiều chi tiết mới mẻ.

Không cần giấu giếm nữa, Mộng Thu kể hết cho Hải biết những chuyện đã xảy ra ở Sàigòn từ lúc Thúy Nga bị bắt cho đến lúc nàng chết và đứa bé bị bắt cóc. Cuối cùng, nàng kết luận :

— Em giấu kín anh chuyện đó tại vì em không muốn làm cho anh đau khổ thêm.

(CÒN TIẾP)

Chân trời tím

SỐ 5 — Truyện dài của VĂN-QUANG

(Tiếp theo)

— Tại cô sinh trước vài phút. Nhưng nếu đánh lộn có lẽ cô Phượng sẽ thắng.

— Có thể. Nó ưa thể thao hơn tôi. Anh nên nhớ nó ưa coi đá banh lắm. Còn tôi thì không.

— Cô đọc sách.

Loan chúm chím cười gật đầu :

— Và đôi khi làm thơ nữa.

Phi thấy Loan chân thành, duyên dáng. Trong một vài phút, chàng quên hẳn những băn khoăn về cái hẹn chiều nay với Thanh.

— Anh chơi được bóng bàng không ?

Nghe tiếng Phượng hỏi, Phi ngước sang nhìn. Giọng Phượng vẫn có vẻ hách dịch bởi khuôn mặt lúc đó tỏ một dấu hiệu kênh kiệu, có lẽ Phượng cho rằng Phi không biết chơi như một vài người lính đã từng giúp việc cho ba Phượng ở đây. Phi trả lời bằng một dáng điệu hết sức lừng khừng :

— Tôi biết qua loa thôi, nhưng không thích.

Sự thật Phi cũng chỉ biết qua loa thật, chàng vẫn chê trò chơi như là thứ trò chơi của đàn bà.Chàng xoay người bỏ đi với ý định là lên nhà trên gặp Trung tá Lạc để xin phép về. Nhưng qua phòng tắm, tiếng nước đổ rào rào và giọng hát ầm ầm vọng ra, Phi biết là Trung tá Lạc ở trong đó. Chàng ngồi duỗi dài dưới một gốc cây xoan tây, điếu thuốc lá lại cháy đỏ trên môi. Hình ảnh Thanh lại lởn vởn hiện lên với chiếc Jupe màu nâu thẫm, chiếc áo sơ mi màu mạ non, bộ ngực căng đầy, nụ cười mơn mởn trên khuôn mặt luôn luôn thoáng một chút đăm chiêu. Phi nhớ đến những kỷ niệm thắm thiết của những ngày mới yêu Thanh, những vòng tay khoác chặt khi đi với nhau ngoài phố.

— Bây giờ Thanh đang đi với một gã con trai khác cũng với bằng ấy cử chỉ đi ăn, cùng với bằng ấy lời nói thân mật ngọt xớt ?

Tiếng nói ấy như một nhát búa dáng thẳng vào đầu một con vật bị thương. Sự đau đớn âm thầm, song nhói buốt đến nghẹn cổ. Tâm sự ray rứt đó của Phi luôn luôn mang một chút tủi nhục của kẻ bại trận. Sự bại trận câm nín mà Phi biết không bao giờ chàng dám nói ra, ngoại trừ với Thanh vào một giờ phút nào ở bên Thanh mà chàng không thể chịu đựng nổi những tàn phá âm thầm ấy nữa. Đã có lần, Thanh hiểu Phi. Thanh cảm động với nỗi đau đớn của Phi. Thanh ôm chầm lấy Phi và có lẽ là Thanh muốn khóc lắm. Nhưng rồi... sau đó Thanh lại quên tất cả, Thanh lao mình vào cuộc sống ban đêm của mình, để hình ảnh Phi chỉ còn như một chiếc bóng mờ.

Phi cúi đầu như một tín đồ chịu tội trước đấng Tối Cao. Mẩu thuốc cháy khét trên mặt cỏ. Phi đón nhận sự đau đớn lớn rộng như kẻ hành xác. Chàng nhắm mắt, ngả đầu vào thân cây còn ướt trước mưa.

Văng vẳng bên tai Phi, tiếng reo cười của hai chị em Loan lẫn vào tiếng vợt cao su cùng quả banh nhựa qua lại đều đều trên mặt bàn gỗ. Phi hé mắt nhìn dáng Phượng khỏe mạnh, chắc chắn trong những điệu bộ đánh bóng bàn thành thạo. Chàng phải công nhận là Phượng đánh thật hay so với những người con gái khác. Tuy nhiên, Phượng chưa chắc đã ăn nổi chàng. Hồi còn đi học, đã có thời Phi say mê chơi trò «thể thao đàn bà» này ít lâu sau, chàng ham đá banh nên bỏ. Từ đó, Phi không có dịp thử lại xem tài nghệ mình tới đâu. Dù sao Phi vẫn tin rằng khó mà chàng chịu thua Phượng.

Phi trở vào bàn ping pong. Loan vừa thua luôn hiệp thứ ba. Phượng vừa cười vừa buông vợt

— Đánh mãi với chị chán chết, được hoài đâu có thích.

Loan đưa vợt cho Phi :

— Anh đánh với Phượng đi và nhớ hạ nó dùm tôi.

Phi ngần ngại nhìn Phượng. Phượng buộc lại mái tóc :

— Được lắm, thử coi.

Phi cầm vợt và với ý định "hạ con nhỏ này một nhẹn cho bỏ ghét". Song ngoài miệng, Phi vẫn nhắn nhận để đề phòng ... mình thua .

— Tôi bỏ lâu, phỏng hiểu còn đánh nổi không.

Loan kéo chiếc ghế đan nylon vào khoảng giữa bàn

— Cứ đánh đi rồi sẽ biết, để tôi làm trọng tài đỡ mất công cãi qua cãi về.

Phượng giao banh bằng một đường banh xoáy hiểm hiểm. Phi nhoài người ra đỡ, nhưng banh đụng lưới. Tiếng Phượng cười ròn làm Phi đỏ mặt. Chàng cũng dùng lối giao banh xoáy tít trả đũa. Đến lượt Phượng cho banh vào lưới. Loan vỗ tay reo lên

— Có vẻ được lắm, trả lời rất đẹp.

Cuộc "đấu giao hữu" vì vậy mà gay cấn ngay từ phút đầu tiên trước đôi mắt thích thú của Loan.

Hiệp thứ nhất Phi thắng 21-18

Hiệp thứ nhì Phượng thắng khít khao 24-22

Sang tới hiệp thứ ba hai người cẩn thận đuổi nhau từ trái. Phi cũng trở nên thận trọng đến nỗi không dám "tiu" mạnh.

20-21 rồi 21-21 rồi 21-22...

Tình trạng mỗi lúc một căng thẳng Phi cũng quyết được và Phượng cũng quyết thắng Loan ngồi ngoài vỗ tay khuyến khích lòng hiếu thắng của cả hai người. Giữa lúc đó thì một chiếc xe hơi chạy rào rào trên mặt đường sỏi và dừng lại sát chiếc bàn tròn. Phượng và Phi cùng ngưng tay ngoảnh ra. Phi nhận thấy một trong hai người này là Đại úy Minh, một vị Đại úy trẻ tuổi có học nhưng ... thích dùng mọi cách để ngồi lại văn phòng hơn là thích chiến đấu. Phi làm một cử chỉ chào kính rồi nghiêm trang. Minh tiến lại xoè tay bắt tay Phi

— Công tử Simca hôm nay lại có thì giờ đánh bóng bàn ở đây kia à ?

(CÒN TIẾP)

Cô gái áo vàng

SỐ 57 — TIỂU THUYẾT VÕ HIỆP KỲ TÌNH — TIỀN-PHONG dịch thuật

(Tiếp theo)

HỒI THỨ MƯỜI BỐN

Ai là người ác độc nhất ?

Thanh Phong nghĩ ngợi giây lát rồi đáp :

— Con Thần Tựu chỉ có thể mang được hai người thôi, mà chúng chỉ có hai con, tất nhiên chúng mới đến được có bốn người như thế, nhưng hiền muội chớ có coi thường bốn tên này. Chúng đều là những tay cao thủ của Vạn Kiếp Ma Cung, trừ Tốt Kim Hoàn võ công siêu phàm nhất ra thì phải kể đến Đào Họa sứ giả Liên Thành Ngọc, tay đang cầm cây đào hoa bằng sắt, y thị còn biết ngự khí phi kiếm nữa.

Lúc ấy bốn sứ giả của Vạn Kiếp Ma Cung từ từ tiến lên đã cách chỗ Thanh Phong với Chân Chân chừng hơn trượng, rồi đứng yên, Tốt Kim Hoàn liếc mắt nhìn đối phương một cái liền khẽ hỏi Phương Hoa rằng :

— Tam sư muội, người đàn ông mặc áo xanh kia có phải là Trung Điều Kiếm Khách Cổ Thanh Phong đã giả bộ gia nhập bổn môn và đã đả thương Ngũ Sư đệ phải không ?

Phương Hoa nghiến răng mím môi hậm hực đáp :

— Chính là người này, đại sư tỷ đừng để cho y ra khỏi Âm Phong Giáp này.

Tốt Kim Hoàn cười nhạt một tiếng rồi nói tiếp :

— Đừng nói còn có Tam sư muội, Tứ sư đệ, và Ngũ Sư đệ ở bên cạnh trợ giúp, riêng một mình tôi cũng dư sức không để cho y ra khỏi nơi đây rồi

Chân Chân nghe nói trợn ngược đôi long mày lên tỏ vẻ không phục và lên tiếng hỏi :

— Ngươi là cái gì sứ giả, mà sao làm bộ làm tịch đến thế, chả lẽ ngươi không sợ gió ở trong Giáp này thổi cho méo mồm hay sao ?

Tốt Kim Hoàn cười đáp :

— Ta là Dao Trì Sứ giả xếp hàng thứ nhất ở Vạn Kiếp Ma Cung bảy sứ giả.

— Dao Trì sứ giả thì nghĩa lý gì đâu mà cũng làm bộ làm tịch như thế ?

Tốt Kim Hoàn vừa cười vừa chỉ tay trên mặt trăng ở trên trời và đáp :

— Ta là mặt trăng ở trên trời ; các ngươi là đom đóm ở dưới đất. Trăng sáng muôn ngàn năm mà đom đóm chỉ can thấp thoáng một cái đã tắt rồi.

Chân Chân lắc đầu cười nhạt và tiếp

— Ngươi kiêu ngạo một cách buồn cười thật. Ngươi tự ví là trăng sáng trên trời thì việc gì cũng phải quang minh lỗi lạc chứ ?

Kim Hoàn lạnh lùng hỏi :

— Ta có gì không quang minh lỗi lạc nào ?

Chân Chân vừa cười vừa đáp :

— Ta hãy hỏi ngươi câu này, hai cái đầu lâu treo ở mười ba cái vòng xương trắng ở trên tiểu Vạn Kiếp Môn là đầu lâu của người nào thế ?

Kim Hoàn cau mày lại, trầm ngâm nghĩ ngợi chưa kịp trả lời, Thanh Phong đã ngửng mặt lên trời cười ha hả hoài.

Kim Hoàn ngạc nhiên hỏi :

— Ngươi cười việc gì thế ?

Thanh Phong sầm nét mặt lại rồi đáp :

— Người trong võ lâm dám làm phải dám chịu trách nhiệm, tựa như các ngươi sợ đầu sợ đuôi như thế mà cũng tự xưng là quang minh lỗi lạc như vậy ta không cười sao được ?

Kim Hoàn bị Thanh Phong chọc tức liền hậm hực la lớn :

— Ta nói cho ngươi biết đã sao nào ? Hai cái đầu lâu treo ở trên mười ba cái vòng sơn trắng đó, cái thứ nhất là Hắc Xà Giáo Chủ Tạ Văn Chi.

Thanh Phong với Chân Chân đều khoan tâm, vì Hắc Xà Giáo chủ với hai người không có liên can gì hết, nhưng Thanh Phong sợ Điều Ngao Cư Sĩ bị ngộ nạn cho nên chàng vẫn còn lo âu về cái đầu thứ hai đó, nên chàng vội lên tiếng hỏi tiếp :

— Thế còn cái đầu thứ hai mới treo lên là ai thế ?

Kim Hoàn liền đáp :

— Cái đầu lâu thứ hai mới treo đó là Cô Mục Gia Cát Miêu Bình, hộ pháp của Tam Nguyên Bang.

Chân Chân nghe nói cau mày lại lắc đầu hỏi tiếp :

— Miêu hộ pháp có võ công cao cường như thế chưa chắc các ngươi đủ sức giết nổi ông ta.

Tốt Kim Hoàn nghe nói nhìn thẳng vào mặt nàng và hỏi

— Nghe nói thì hình như ngươi có liên can đến Tam Nguyên Bang phải không ?

Thanh Phong liền đỡ lời đáp hộ Chân Chân:

— Vị này là Bang Chân Chân cô nương, biệt hiệu là "Cô Gái Áo Vàng" và cũng là con gái duy nhất của Bang Bang Chủ của Tam Nguyên Bang.

Kim Hoàn nghe nói kêu "ủa" một tiếng rồi lạnh lùng nói tiếp

— Các người Tam Nguyên Bang tự phụ người nhiều thế mạnh khinh thị giang hồ nhưng với chúng ta Vạn Kiếp Ma Cung thì coi các người chỉ là những G đất Chó giấy, không những Miêu Bình đã bị treo đầu lâu ở dưới Vạn Kiếp Môn mà cả Thiết Kiếm Chân Nhân, Liễu Như Yên, Khổng Lăng Tiêu và cả cha ngươi là Bang Thiên Hiểu không sớm thì chầy sẽ không thể nào thoát được số kiếp ấy.

Chân Chân thấy đối phương kiêu ngạo như vậy tức giận đến trợn ngược đôi lông mày lên, nhìn thẳng vào mặt Dao Trì Sứ Giả rồi lớn tiếng quát :

— Tốt Kim Hoàn, ngươi đừng có quá kiêu ngạo như vậy, ta Bang Chân Chân đây hãy lãnh giáo Dao Trì Sứ Giả trước để xem ngươi có tài ba đến như thế nào mà lại dám tự phụ kiêu ngạo đến thế ?

Kim Hoàn cười khúc khích với vẻ rất kiêu ngạo đáp :

— Các ngươi đã vào đến Âm Phong Giáp này thì đừng có mong sống còn mà trở về, ngươi cứ việc giở hết tài học ra, nhưng tốt hơn hết hãy đấu với ba người sư đệ sư muội của ta trước, bằng không mới bắt đầu mà đã đấu với ta chỉ sợ các ngươi sẽ chết quá nhanh thì thật là mất vui.

Chân Chân cười nhạt một tiếng đang định cãi lại thì Thanh Phong đã lên tiếng nói trước :

— Được thua thắng bại cũng phải đấu qua với nhau mới biết rõ được nói suông như vậy thật là vô ích.

Câu Hồn Sứ Giả Trì Trung Long liền múa cây Câu Hồn Phướn quát lớn :

— Cổ Thanh Phong mau rút kiếm ra hãy cùng Trì Trung Long này đấu một trăm hiệp trước.

Thanh - Phong giơ tay lên nắm vào cán kiếm nhưng chưa kịp rút kiếm ra chỉ trợn tròn xoe đôi mắt cười một cách ngông cuồng và đáp :

— Trì Trung Long, ngươi là một nhân vật có võ công cao siêu nhất nhì trong bảy sứ giả. Cổ Thanh Phong đâu với ngươi cũng không sao, nhưng tại sao các ngươi không làm theo những sự ước hẹn trước mà đã ra tay vội với nhau như thế làm chi ?

Tốt Kim Hoàn ngạc nhiêu hỏi :

—Ngươi nói thì hành lời hẹn ước như thế là nghĩa lý gì, ngươi hãy giải thích cho ta biết trước.

Thanh Phong vừa cười vừa đáp :

— Các người chả hẹn ước ta tới Âm Phong Giáp này là gì, bảo sẽ cho chúng ta được trông thấy trái tim của người ác độc nhứt thiên hạ và các ngươi khoét tim rỏ máu như thế nào ?

Tốt Kim Hoàn kêu ồ một tiếng, rồi mặt lạnh lùng gật đầu trả lời

— Phải, chúng ta quả có mời các ngươi tới đây dự đó thực.

Chân Chân xen lời hỏi :

—Nếu có mời chúng tôi như thế thực, vậy người ác độc nhất thiên hạ là ai, hiện giờ y ở đâu ?

Tốt Kim Hoàn ngửng đầu nhìn lên trời, cười một cách nham hiểm, rồi trả lời :

— Bây giờ, hãy còn sớm, chúng ta hãy so tài với nhau một lúc đã, theo sự ức đoán của ta thì chưa tới canh ba, người ác độc nhất thiên hạ đó sẽ tự dẫn thân tới đây, còn người đó là ai đến lúc ấy các ngươi sẽ biết vì y với các ngươi liên can một cách mật thiết. Nói tới đó, nàng giơ tay lên chỉ mấy chữ viết bằng máu trên thân cây cổ thụ cao chọc trời và nói tiếp

— Các ngươi xem mấy chữ ở trên cây này chưa chúng ta đã dự định trói người độc ác nhất thiên hạ trên thân cây đó mọi tim rỏ huyết.

Thanh Phong thấy đối phương nói như vậy, biết không thể trì hoãn được nữa, liền rút thanh Thanh-Cương kiếm ra khỏi bao rồi nhìn Câu Hồn Sứ Giả cười một cách kiêu ngạo hỏi :

— Cổ Thanh Phong tôi xin thỉnh giáo mấy thế võ tinh diệu của cây Câu Hồn phướn này trước.

Trì Trung Long lim dim mắt lại nhìn, ánh sáng của đôi ngươi tia ra như hai luồng điện rồi cười ngông cuồng đáp :

Vạn Kiếp Ma Cung bảy sứ giả khuyên chàng thận trọng đừng gặp Câu Hồn, Trì Trung Long dám nói ngông cuồng một câu là chỉ trong năm mươi hiệp, Câu Hồn Phướn của mỗ sẽ câu luôn ba hồn, bảy phách của bạn ngay.

Thanh Phong vào Thiên Nguy Cốc hỏi nọ, lúc mới gặp Câu Hồn Sứ Giả đã nếm qua mùi lợi hại ùa y rồi, biết Chư Thiên Cương khí của đối phương oai lực rất mạnh còn hơn Tý Ngọ Thần Công của mình đã học được, cho nên chàng định ra tay một cái là phải giở những thế kiếm tuyệt tác ra để làm giảm bớt nhuệ khí của quần ma trước.

Bây giờ, chàng lại nghe thấy Trì Trung Long khoe khoang trong năm mươi hiệp thế nào cũng thắng nổi mình nên chàng mỉm cười và đáp :

— Trì Trung Long, bạn phải biết con rồng ở trong ao thì gây sao nổi sóng gió và làm sao nổi Phong Vân Lôi Vũ, nói suông vô ích, Cổ Thanh Phong tôi xin lãnh giáo những tuyệt học của Vạn Kiếp.

Nói xong, chàng vừa tiến lên đã giở ngay thế Cửu Hỏa Thiêu Thiên (Giơ lửa đốt trời), thân hình của chàng lẹ làng khôn tả.

(CÒN TIẾP)

Quý bạn muốn CHÍNH - LUẬN
MỖI NGÀY MỖI MẠNH
xin đừng mượn báo Chính-Luận

tài liệu

KHU TAI - MŨI - HỌNG CỦA BỆNH - VIỆN BÌNH-DÂN Ở SAIGON CÓ THỂ GIÚP BẠN

Vì vô tình chính bạn hoặc con bạn bị bóc xương cá, gà hay vịt, hoặc bạn cho đứa con nhỏ ăn cơm chợt một chiếc chìa khóa nhỏ, một hòn bi, một mẩu đồ chơi v.v..., chẳng may con bạn nuốt phải và thế * đồ chơi bất đắc dĩ * đó thoát ra ngoài không hết một ngày phiền khác, bạn và tất cả gia đình bạn nhìn đứa bé trong vui. Người bảo đảm đi Đắc sĩ, người bảo lấy chân con rồi cứ cho vào cổ nó đề * chữa mọc *, người khuyên thế nầy, kẻ bảo thế khác. Mọi thầy thuốc mà bạn và gia đình bạn cưng quý không hiết nên chữa thầy thuốc đó cứu chữa cho đứa bé.... Mỗi phút qua là một phút đứa bé tiếp gần tới cái chết. Bạn phải làm sao bây giờ ?.

Bạn nên nhớ rằng Khu Tai Mũi Họng của Bệnh viện Bình Dân Saigon có thể giúp bạn và cứu con bạn được. Bạn nên tới ngay kẻo không được nữa. Bạn và con bạn còn có được một cơ hội thứ hai.

Một bản phúc trình mới nhất của Khu THMH bệnh viện này cho biết trong số được mang tới bệnh viện trong năm qua có 40 em bóc phải * vật lạ * (corps étrangers). Ba trong số 40 em đó đã thiệt mạng, không phải vì bệnh viện mà là vì quan nhân tới quá muộn.

Kể từ ngày cửa đông đã mở tại Bình Khánh Hưng, 3 tuổi chết hai tháng ba vừa qua sau khi nuốt phải một đồng hạc cắc. Em được đưa đến bệnh viện chín ngày sau khi xảy ra tai nạn, với cái cổ sưng to bằng quả bưởi. Em chết vì nhiễm ngày không ăn uống gì được cả. mẫu nhiễm độc và kiệt sức.

Nạn nhân thứ mười mang đau tiên là em bé Lưu Bá, 16 tháng ở Saigon, chết vài phút sau khi được chiếu điện tại bệnh viện, nhưng sau rất nhiều ngày được đưa từ ỷ sĩ này qua ỷ sĩ khác, kể cả một đứng ỷ sĩ và một ông * dạo thần *. Ông đạo này thôi, nhưng thôi không ra. Mẹ của em bé, vì vô tình cho con chơi một mẩu dây phụng khó đề có thì giờ đọc dọp trong nhà. Chẳng may em Bé nuốt phải một hột đi ngay trong cuống phổi và làm cho cuống phổi sưng đau rồi lấp lỗi thở. Khi đưa tới bệnh viện thì em bé chỉ còn là một xác người mềm nhân tài mệt, bất tỉnh nhân sự không còn đủ sức cứu la.

Một «nạn nhân đặc dụng» khác là một em bé mới 11 tháng ở Chợlớn nhưng được cứu chữa kịp thời, cũng do sự tắc cản của một bé may gặp nạn.

Sở dĩ dụng phụng may hiểm hoi các thứ hột trái cây khác là vì sợ có đầu để làm sưng cuống họng hay cuống phổi, và ngay hiểm họa nầy là hột dụng phụng hình hơi tròn để chui vào cuống phổi khó chữa hơn cuống bong(coconpalm). Những thứ hột như hột măng cầu, dưa hấu, can quýt v.v.. ít ngay hiểm hơn vì không có đầu, theo lời bác sĩ phụ trách khu Tai Mũi Họng, B.S Trương minh Ký. B.S Ký còn cho biết rằng có một em bé nuốt phải một hột đi ngay trong cuống phổi và làm cho cuống phổi sưng đau rất lâu lắt thiệt mạng. Sau cùng em bé đã được điều trị tại bệnh viện với một phức tạp cho lắm.

Trong số 40 em bóc * vật lạ * thì 22 em là trẻ con và 26 em là người lớn. Phần lớn trẻ con bóc vì chú mọc cái thú hoặc vì nghịch ngợm, nhưng phần lớn lại bóc xương (gà vịt, cá, heo) trong khi ăn uống. Chỉ có ba em người lớn bóc hột trái cây mà thôi.

Các nhiều tuổi nhất là một ông già 81 tuổi Trương Canh Kiết, Hoa được cứu sống sau khi bóc phải một miếng xương vịt. Một cô trẻ con tắt nghỉ nhất là một em gái chín tháng bóc phải một miếng mỡ heo mà chưa có vô tình cho em ăn, nhưng được cứu chữa tận thời. Tuy những em bóc phải đồng giá của chính mình chưa xảy ra tại Việt Nam, hai vị bác sĩ nói trên cũng cho biết, rằng nhiều ca đã xảy ra khiến nhiều người thiệt mạng nên đã mang ống tráo khởi bệnh viện lối một tiếng đồng hồ sau khi được chữa điện. Ông tới thì bác sĩ người nhà vừa mang ra khỏi bệnh viện chừng vài tiếng thuốc.

Theo B.S và B.S Pratt một chuyên viên với ngót 30 năm kinh nghiệm trong nghề, thì điều nguy hiểm nhất là sự cản thở của người lớn cho trẻ con chớ những vật nhỏ có thể làm tắc hoặc bóp cho trẻ con chết hơn hết, nhất là ở một xứ nhiệt trái cây có hột như Việt Nam. B.S Pratt thuộc chi vụ ỷ tế USOM hiện làm cố vấn tại khu tai mũi họng bệnh viện.

Cũng theo bản phúc trình của bệnh viện thì từ trước đến nay chỉ có 60 tuổi người Lang Âm, kỳ thiệt mạng sau khi bóc phải một miếng xương heo vào khí quản. Ông chết vì cổ lẽ người nhà sợ ông phải qua một cuộc giải phẫu cần thiết nên đã mang ông ra khỏi bệnh viện trước khi ông được dùng thuốc tại.

Bác sĩ Pratt nói, điều cần nhất vẫn là làm thế nào để các bậc cha mẹ hay cẩn thận hơn để cho con chơi những đồ chơi bất đắc dĩ cho nhỏ và những người hay ăn vội, nhất là người già mồm mem, nên thận trọng hơn và biết rằng tại Saigon có một nơi có thể cứu giúp họ hoặc con cái họ một cách hữu hiệu, trong trường hợp tai nạn.

Hoặc giả,—B.S Ký nói đùa —họ cứ việc cầu thủ nhanh phải nhờ tăng tại Saigon đi có một việc chuyên môn có thể giúp họ được bất cứ khi nào họ cần tới, giúp không lấy tiền.

Thực ra thì B.S Ký không nói đùa đâu. Bác sĩ muốn nhắc nhở với các bậc mẫu khi đi của Bác sĩ biết rằng tại Bệnh Viện Bình Dân số 371 đường Phan Thanh Giản có một khu gọi là khu tai mũi họng ở ngay phía tay trái cầu gần chót của bệnh viện sau cứ vào thẳng bất cứ giờ nào ngày hay đêm khi có sẵn sàng để giúp họ được bất cứ khi nào họ cần tới. Quý bạn nào biết chuyện này nên chỉ đưa cho những người bạn không biết, vì đi có nhiều người tới mà chỉ vì lý do giản dị là chẳng biết chạy chữa ở đâu.

Hiện nay tại bệnh viện có một toán chuyên viên điều trị những ca bóc vật lạ, gồm có B.S Ký, phụ trách mọc những vật lạ đó ra, B.S. Hùng, phụ trách giải phẫu nếu cần một chuyên viên đánh thuốc mê và bốn y tá chuyên môn. Toán chuyên viên nầy có một tại bệnh viện ngay khi nào có một trường hợp cấp cứu.

Bệnh nhân cấp cứu có thể được đưa tới khu tai mũi họng cứu chữa ngay khi nào cần mà không phải qua một thủ tục giấy tờ nào lôi thôi cả. Trong những trường hợp khó khăn đòi hỏi những dụng cụ phức tạp, bệnh viện có sẵn phòng thêm nhân lực cho một bàng làm những * dụng cụ mọc hoạ * (instruments endoscopiques) ở Philadelphia, Hoa Kỳ, gửi ngay bằng phi cơ tới bệnh viện số tuổi tiền sau khi đề có sự thỏa thuận trước. Chậm lắm là trong 72 tiếng đồng hồ, số dụng cụ đặc biệt nầy sẽ tới bệnh viện, theo lời B.S. Pratt.

Nhưng B.S. Pratt nói, điều cần nhất vẫn là làm thế nào để các bậc cha mẹ hay cẩn thận để cho con chơi những đồ chơi bất đắc dĩ cho nhỏ và những người hay ăn vội, nhất là người già mồm mem, nên thận trọng hơn và biết rằng tại Saigon có một nơi có thể cứu giúp họ hoặc con cái họ một cách hữu hiệu, trong trường hợp tai nạn.

Hoặc giả,—B.S Ký nói đùa —họ cứ việc cầu thủ nhanh phải nhờ tăng tại Saigon đi có một việc chuyên môn có thể giúp họ được bất cứ khi nào họ cần tới, giúp không lấy tiền.

Thực ra thì B.S Ký không nói đùa đâu. Bác sĩ muốn nhắc nhở với các bậc mẫu khi đi của Bác sĩ biết rằng tại Bệnh Viện Bình Dân số 371 đường Phan Thanh Giản có một khu gọi là khu tai mũi họng ở ngay phía tay trái cầu gần chót của bệnh viện sau cứ vào thẳng bất cứ giờ nào ngày hay đêm khi có sẵn sàng để giúp họ được bất cứ khi nào họ cần tới. Quý bạn nào biết chuyện này nên chỉ đưa cho những người bạn không biết, vì đi có nhiều người tới mà chỉ vì lý do giản dị là chẳng biết chạy chữa ở đâu.

Giảng màng lưới từ ở Ba-Lan, Thụy-Điển, Pháp, qua Phi-Châu, Mỹ-Châu...

TỔ-CHỨC C. I. A.

HẠ CHẾ - ĐỘ THÂN CỘNG Ở TRUNG - MỸ

(Tiếp theo)

- C. I. A. là công-cụ của chiến - tranh - lạnh.
- C. I. A. là tai mắt của Hội - đồng an - ninh quốc - gia Mỹ.

• Sưu tầm của TRẦN - THÁI

CIA trong cuộc chiến tranh lạnh

Chiếc tàu Alfhem kéo cờ Thụy Điển, từ ngày bốc 19 ngày, không hàng hóa ở thương cảng Stettin ở Ba Lan, rời vượt qua bể Baltique, vượt qua Đại tây Dương tới đậu ở ngoài khơi hải cảng Puerto tiếp Guatemala Trung Mỹ, vẫn bị các chỉ nhánh của tổ chức CIA ở khắp Âu Châu, Phi Châu và Mỹ Châu theo dõi.

Đi tới hải cảng nào, tàu Alfhem cũng khai là chở toàn những dụng cụ thuộc học quang học. Nhưng tàu mới từ ở Stettin gửi về vẫn phong Trung ương của tổ chức CIA ở Hoa Thịnh Đốn cho biết tàu Alfhem chở toàn vũ khí và đạn dược.

Sự thật tàu Alfhem chuyên chở những hóa gì ? mà phải đi lòng vòng và bí mật như vậy ?

Ông Arbenz là một người cầm quyền Puerto nước Guatemala, các biện pháp mạnh, ông đã bị khởi tổ chức này muốn tiêu diệt ông. Tuy nhiên, không có gì có thể ngăn chặn nổi tổ chức CIA. Cứ đến mùa sát, các chỉ nhánh của tổ chức này muốn tiêu diệt sự thật. Do đó, chỉ ngày sau, gián điệp C.I.A ở Guatemala gửi báo cáo về Hoa Thịnh Đốn các nhận xét : tàu Alfhem chở 15 ngàn thùng khoai phải là dụng cụ khoa học, quang học, mà là vũ khí và đạn dược bằng cả tàu có 2 ngàn tấn, gồm đủ cả súng lớn súng nhỏ, đủ mọi cỡ đạn.

Ngoài ra, gián điệp CIA ở Guatemala cho cho biết rằng : chính phủ chân cộng của Arbenz ở đây, chỉ đợi chuyến tàu chở vũ khí đó tăng cường hỏa lực của quân đội, để rồi mở cuộc tấn công sang hai nước láng giềng là Honduras và El Salvador. Thao vọng của Arbenz là Thân cộng hóa tất cả miền Trung Mỹ cho đến tận sát nách nước Mỹ.

Trở lại đoạn đầu câu truyện, người ta được biết số vũ khí và đạn dược bốc xuống tàu Alfhem, là đồng ý giao phó cho tổ chức CIA nhiệm vụ nhận định về hiện tình chính trị ở Guatemala, tiếp liệu trong hợp chính phủ thân cộng Arbenz ở Guatemala một cuộc chiến tranh xâm lăng sang quốc gia láng giềng và thừ tìm biện pháp để chặn đứng làn sóng đỏ, dưới bàn tay bí mật của Nga Sô, đang làm le toàn sang Mỹ Châu.

Theo hồ sơ về Guatemala, tổ chính trị kinh tế, quân sự, đến xã hội, nhân sự v.v... ở trụ sở CIA được tại sung, và chỉ ngày hôm sau, viên giám đốc CIA là Allen Dulles đã đệ một bản báo cáo dày đặc lên Hội Đồng An ninh quốc gia Mỹ.

Bản báo cáo nầy có tính-cách một bản nhận xét tỉnh khôi chứ không phải mạnh rằng tình hình rất nghiêm trọng: nếu cần phải chịu lực lượng thân cộng. Mỹ cần phải viện trợ võ khí cho Honduras và El Salvador để đề phòng cuộc xâm lăng của Guatemala. Sau khi ông không quân nhỏ tăng cái, tà Castillo, một cựu sĩ quan trong quân đội Guatemala hiện đã thành lập một sư đoàn lưu vong, và đang chờ đợi sự viện trợ võ khí của thế giới tự do để trở về Guatemala lật đổ chế độ thân Cộng Arbenz ở đây.

(Còn tiếp)

Cười thâm!

DÀ Gì ?

Ly ly vào một tiệm giầy.

Ông chủ khoe :

— Thưa cô, giầy ở đây chúng tôi đóng toàn da Tây, da Mỹ, da Đức, da Nhật... Tất lắm, cô đi thử bỏ bận bì...

Ly ly bảo :

— Không, tôi không cần các thứ da của ký ấy, tôi chỉ hỏi ông ở đây có giầy da...da...bò, hèn không ?

Đố chuyện lạ

MẠCH MÁU BẰNG PÁT TÍCH

Các nhà bác học đã hoàn thành một loại mạch máu làm bằng chất pát tích, tức bằng dẻo, có thể chịu đựng được một nhiệt độ cũng các sự tác dụng về hóa học của các chất trong cơ thể. Loại mạch máu nhân tạo nầy đúng để thay cho những người bị đợt mạch máu do mỡ sẽ mất, hoặc trong trường hợp cấp cứu. Loại pát tích đựng làm mạch máu nầy cũng có thể dùng để làm bằng chất pát tích để chế biến ra thứ bằng may quần áo mặc. Mạch máu làm bằng dacron rất mềm mại, dẻo dai. Chính bác sĩ Dubost, một bác sĩ nổi tiếng ở Âu châu, đã ghép mạch máu nhân tạo nhiều lần và đều thành công rực rỡ.

THUỐC CỔ DẦU

Tại làng Dalcedo (ở Gênes) có một tục lệ lạ đời : trai trong làng lấy vợ người làng bao người ở đâu phương khác thì không sao, nhưng nếu con trai làng khác lấy vợ làng Dalcedo thì lập tức chết ! vì phải chi một món thuốc đặc biệt, gọi là "thuốc cổ dầu", nay vận về bọn gọi là thuốc... xuất « ngoại ».

Thuốc nầy sẽ đóng cho làng, để dợi đến ngày lễ Thánh Valentin sẽ đem ra tế chục những trò vui giải trí cho những ông bạ tứ-hi-ba-te trong làng.

ĂN NHẬU XƯA VÀ NAY

Các nhà khảo cổ ở Âu Châu, sau khi đào xới nhiều, vùng ở Hi Lạp đã sở được một cuốn sách viết bằng cổ ngữ Hi lạp, rất... vở dầu. Nhưng sau khi phiên dịch được ra, người ta thấy ngay cách thức mê tả tiệc đãi Hi lạp đã xa xa nhiều, khác hẳn chúng ta bây giờ.

Cuốn sách đề bắt kỳ ông chủ tiệc : các được khách được mời tới tại mỗi người ngồi, hoặc nằm dài tùy ý, trên giường. Mỗi người có một bàn ăn kê liền bên giường. Không tay trái của thực khách kê lên một cái gối dài. Bởi khi đã cho khách tới thêm thức mới, thì người ta kê nhiều nhất là ba cái gối cho khách. Khi khách ăn xong, thì người ta lại thay bàn ăn mới, không phải một cái bàn ăn mà nhiều cái bàn nhỏ, mỗi bàn chỉ đủ cho một người, nằm gần như gần xương gà. Những món ăn lỏng, như rượu vang phải được là thì đó một tên nô lệ đứng lên. Tên nầy mặc rượu bằng chiếc bình lớn, rót đầy các ly.

Người Hi Lạp thâu đó cũng ăn bốc như người Ấn độ bây giờ, song mỗi khi một cánh hoặc cái miếng ăn sợ sệt thì bọ dùng muỗng. Thời đó Hi Lạp chưa biết dùng khăn tay, bọ dùng ngón tay mà lau, sang vớ đi.

MÁCH GIÚP

— Một quán nhậu ở KBC 4541 a) Dù có bằng, nhưng không đúng với tên và năm sinh ghi trong thẻ căn cước thì cũng vô ích, không dùng được.

b) Thẻ căn cước thì phải có tên, tên, ngày và nơi sinh, bội đồng nào, làm đơn gửi về 7 Nguyễn Bỉnh Khiêm Saigon là nhận viên, phụ trách sẽ lục ra được ngay.

— Em HÀ SONG THI (Gò Vấp) Phải xin ân thế vì. Mọi chi tiết hỏi tại sở Hoa Giải, đường Nguyễn Huệ Saigon.

Đã chuyển sang ban phụ trách.

— Em NGUYỄN VĂN QUÝ (Saigon)

a) Xin tự phụ thì bị tịch đi tới ăn nơi sanh (vì em sinh ở ngoài Trung nên phải xin ở tòa án ngoài đó). Có thể gửi đơn thư cho ông lục sự, kèm theo giấy khai sinh và bản sao án cưỡng, kèm tiền lệ phí cho mỗi bảo vệ kèm theo tiền cò gửi bảo đảm trả lại.

b) Đã chuyển sang mục thư.

Bài không đăng

Bài bát con rận (T.K.). Cả phê xanh (T.). Uống rượu cần (H.T.H) Tiếc bạc (P.H.). Ngày nhận mùa mía. Đôi bạn đường. Nàng nghèo (T.D.). Bờ vọ (H.Đ). Thân gái (D.H.Đ.H) Niềm tin. Tình (N.C). Con gái thời loạn. Nếu ta đừng yêu nhau (N.P.P.). Dư ảnh tình yêu (M.H.D.) Chuyện hai người. Nỗ (V.V.R.). Hậu nghiệp năm (NMN)

Có bán you ou (B.L.) Lai bay bay giờ. Lần vận nghệ dạng (N.T.) Can dám (NG.T.) Nghệ thuật chiếu người. Người nhà bị mất (V.T.T.) Hoàng chuyển đi (T.V.Đ.). Hai bóng Kim (T.Q.T.). Áo ánh mùa Hè (L.K.). Bao giờ em trở lại (D.T.L.). Mái tranh thơm (Y. Y.). Xương cá ngựa và con mèo (C. G.T.). Ánh hoàng hôn (H. N.-T.). Buồn gà nhỏ (T. A. Đ.). Một ngày lý tuyệt (V. T.). Những con mưa (P.L.). Trên con đường (L.T.N.). Định một hướng đi, Chuyện người dông. Đêm không cùng (T.N.) Mau hoa thương nhớ (L.P) Không trông nhu trên (T.M. P.). Dấu chân (V.H.)

GIA ĐÌNH LY LY

ĐỨC-KHÁNH

TÌM VIỆC

— Nữ sinh cô Tư Tài 1 đã dạy nhiều năm. Muốn kêm các em tại tư gia từ Bẹ Lực trở xuống bay lục tỉnh trở xuống hoặc làm việc văn khố nặng đề có thể tiếp tục học. Rất mong ông bà quan tâm đến giúp đỡ. Địa chỉ : Cô Nguyễn-thị-Lan 150/53 Nguyễn-cư-Trinh Saigôn (trao lại cô Tuyết).

Tờ báo mỗi ngày của các em

Mai Bê Bi

Các em tìm hiểu — Cổ tích nước nhà

THẰNG SỌ DỪA

THÔNG - THÁI lể

(Tiếp theo)

Công Chúa ba đáp :

— Anh ấy sắt đã tế, nói chuyện và đối xử với con như mọi người dân khác...

Hoàng hậu hỏi :

— Nó trốn lăng lốc như cái Sọ Dừa, làm sao lại như người dân ăng bình thường. Là nghĩa làm sao ?

Công chúa ba lại thưa :

— Thưa mẹ không... Ban đêm, sau khi đóng cửa kỹ càng, anh ấy từ trong lỗ sọ dừa chui ra, rất đẹp trai và vạm vỡ. Da anh ấy trắng như ông cha hơn da của nữa kia ! Anh ấy mặc toàn những thứ gấm vóc quý giá trên thế giới này chưa ai có !

Hoàng hậu nghe tâu lấy làm vui mừng, vì con gái đã lấy được chồng khá. Bà liền vào ngay nội cung tìm với nhà vua. Nguyên khi đó, công chúa cả và công chúa hai nấp nghe ở trong nội cung.

Khi hai công chúa chị nghe thấy hoàng hậu tâu với đức vua về việc phải mở thuốt xác từ trong chiếc sọ dừa đó ở dưới đáy biển một phỏ mà điện trai, thì cả hai trong lòng lấy làm lạ lắm. Song hai người cùng nghĩ : Thôi để chồng là chuyện lạ, đo công chúa ba bày đặt ra để che đậy sự sàu bỏ đi lấy người chồng xấu xí ? Nghĩ vậy hai chị em liền rủ nhau đi tìm tại nhà Sọ Dừa xem sự thể ra sao.

Đến nhà Sọ, hai công chúa chị một quán ba đen, đi đép êm, lên vào nhà Sọ Dừa, mắt sau cửa sổ. Quả nhiên đến nửa đêm, bỗng thấy Sọ Dừa lăn vào giữa phòng, rồi thì chiếc sọ dừa bỗng nứt ra làm đôi, có hoàng trăm bốc ra mà một, và rồi một hoàng tử đẹp trai, quần áo rực rỡ từ trong sọ dừa bước ra... Mới đầu hoàng tử sợ còn nhỏ, nhưng sau khi xe khối sọ dừa, hoàng tử tươm vui một cái, người bỗng cao lớn như người thường...

Hai công chúa chị, người nào người ấy tỏ mặt ra nhìn, ủ m thầm mà mắc. Trong bụng ai nghĩ cũng tiếc đứt ruột ra nhưng không biết làm cách nào để chiếm lại con người báu hoa phong nhã lại đẹp trai rất mực như thế.

Sau 100 ngày ăn uống no say, dân lăng điu từ biệt nhà vua trở về làng. Cảnh nhà lúc đó vẻng vẻ, công chúa ba liền bảo với phò mã Sọ Dừa rằng :

— Dân làng về hết rồi, không chịu ai ở trong nhà nữa... Anh nên lập bản xác để rồi cho trông coi mọi việc chợ !

Sọ Dừa bảo :

— Anh chưa quen với khí hậu bên ngoài nên không dám lật khỏi xác.

Nhưng rồi một hôm, dợi cho chồng ngủ say, công chúa ba liền rón rén nhặt cái vỏ dừa đem đi mọi nơi. Sáng hôm sau phò mã tỉnh giấc đi tìm sọ dừa để chui vào, nhưng không thấy, liền hỏi công chúa ba :

— Em có đâu cái sọ dừa của anh đi đâu không ?

Công chúa ba làm vẻ mặt điềm nhiên :

— Không anh ạ... Có lẽ anh để dưới gầm giường nào chỗ nó vào gió thì đi mất rồi chăng ?

Công chúa ba giả vờ đi xục xạo tìm kiếm khắp các xó xỉnh, rồi lại tỏ vẻ bảo với chồng :

— Em đã tìm khắp cả, nhưng không thấy... Ấu cũng là trời bắt anh phải xuất dân lộ diện.

Sọ Dừa vẫn không quen với cái lạnh bên ngoài, nên cứ quấn chăn mà nằm trên. Công chúa phải đốt lò suởi và tìm áo ấm cho Sọ Dừa mặc.

Một một tuần lễ sau, Sọ Dừa đã quen với khí hậu bên ngoài, có thể đi đứng chạy nhảy được trời đứng giá lạnh, lúc đó công chúa ba mới thú thật việc mình cất đáu chiếc sọ dừa, rồi mang cuốc sang ra sau nhà đào đất chôn chiếc vỏ ấy đi. Phò mã Sọ Dừa thấy công chúa nói vậy, chỉ còn biết cười thà thử mà thôi.

Công chúa ba bảo chồng :

— Khi anh chưa lột xác, ở trong cái vỏ trăm lần lộc ấy, hai chị chê nhạo anh, coi anh không ra cái gì cả... Bây giờ anh đã thoát xác, em đã vứt cái vỏ ấy đi rồi, hai chị hết cớ mà chê bai ai vào !

Bắt đầu từ hôm phò mã Sọ Dừa thoát xác, hai công chúa chị cứ lại thăm rom luôn. Cả hai đều nết nết anh chàng đẹp trai, nhưng không dám nói ra. Cả hai đều lết sức tìm những dịp để nói chuyện với chàng rể, chuyện nói người em gái.

NGÀY MAI : Hai chị hợp em

MAI — BÊ — BI

Là tờ báo mỗi ngày của các em vậy các em có thể đóng góp bằng cách gửi gửi cho đủ tranh đủ truyện vui truyện lạ (10 mẩu) truyện cười v.v... đề tô điểm cho tờ báo của các em được thêm phần bổ ích và phong phú. Bài gửi đăng của các em nên viết một mặt giấy để thợ nhà in tiện việc sắp chữ.

Đau Đạo Tử, Đau Ruột, Đau Bụng kinh niên

UỐNG

DƯỠNG TỲ HOÀN

— ÔNG TIÊN —

CẦN CHO NGƯỜI :

Ăn uống không tiêu, nhỏ hơi sình ruột, ợ chua

Hãi các tiệm thuốc Hoa Việt Saigon 228, Le thánh Tôn

Nhà thuốcÔNG TIÊN

Phú Lâm — CHOLON

KNBYT số 519 Ngày 20-11-63

HO, Bổ phế linh đơn Thụy Lâm loại A.

Trị : Các chứng ho lâu, nhiều đàm, họ cảm, họ đàm, họ "gió, yếu phổi, rang ngực, tự nhiên sút cân.

Bạch-Đới

hoàn Thụy - Lâm

TRỊ : Cứng đầu cô, ngứa cửa mình, ra huyết trắng (các tiệm thuốc Bắc đều có bán)

Nhà thuốc THỤY - LÂM

191 Gia Long — Saigon

K.N. số 425 ngày 25-9-63

ĐAU GAN ! YẾU GAN !

Nhức đầu mắt ngủ, ăn không ngon, chậm tiêu hóa, nổi mề day, nổi mụn ở mặt, uống trong mình, bơn mắt, ban ngứa vàng da, dùng thuốc :

TRỊ BỊNH GAN Quảng An Hòa

(56 1 đề trị gan và số 2 đề bổ gan)

(Có bán ở các tiệm thuốc Bắc K.N. số 617 ngày 18-12-63

Thận suy

mỏi mệt sanh ra bịnh hay đau lưng, đái đêm, hãi hoải mỏi mệt. Ít ăn, mất sức, đi mộng tinh, thận suy nên bổ dưỡng bằng thuốc bổ thận :

CƯỜNG THẬN TỈNH Quảng An Hòa

(có bán ở các tiệm thuốc Bắc) K.N. số 615 ngày 18-1-62

Tổng phát hành : Nhà thuốc Quảng An Hòa 169, Lê văn Duyệt—Saigon

ĐAU GAN, RUỘT, BAO TỬ

Tim yếu, thận suy, mất ngủ, nổi hồi chứa tay, mộng sỉ, đi tinh, tảo dậy, phổi, ho suyễn, khó thở, người không đều, xích bạch đới hạ, đến nơi xem mạch điều trị sẽ được mau lành.

Nhà thuốc BƯỞM-VÀNG

Lâu năm kinh nghiệm, trước ở Hải phòng sau ở : 19-b đường Ngô-tùng-Châu — SAIGON

(số 644 — 11-1-63)

HEPACHAUT

VIÊN BAO CHẾ : HADZER

Nước cốt lá ARTICHAUT

Nước cốt CẦN ĐỒ TƯƠI

SINH-TỐ B12

SINH-TỐ B1

SINH-TỐ B2

SINH-TỐ B6

SINH-TỐ PP

SINH-TỐ D2

YẾU GAN, NÓNG GAN

GẦY ỐM, MẤT NGỦ

MỤN Ở MẶT

NGỨA MỀ ĐAY

THIẾU MÁU

LAO LỰC

TÁO BÓN

DƯỠNG THAI

MỎI MỆT

chị em bạn gái

TRỨNG GÀ

Trứng là bào thai của loài chim (trừ và vẫn cũng để trứng nhưng không thuộc loài chim) ăn rất bổ. Trong trứng, lòng đỏ lên theo trứng đều có những chất khí bổ cơ thể. Trứng chim cút có nhiều chất lắm, ăn bổ, thích hợp với những người làm việc nhiều bằng trí óc.

Trứng thường người ta ăn trứng gà, nhất là gà ta, vì trứng đẻ ra vẻ bổ hơn cả. Trứng gà vịt đề có thể hợp sống bằng cách ngâm hai lỗ, cho chiết nước vào rồi mở nắp cái lỗ, giữ không lấy trứng.

Trứng gà thì B.S Ký không nói đâu đâu. Bác sĩ muốn nhắc nhở với các bậc mẫu khi đi của Bác sĩ biết rằng tại Bệnh Viện Bình Dân số 371 đường Phan Thanh Giản có một khu gọi là khu tai mũi họng ở ngay phía tay trái cầu gần chót của bệnh viện sau cứ vào thẳng bất cứ giờ nào ngày hay đêm khi có sẵn sàng để giúp họ được bất cứ khi nào họ cần tới. Quý bạn nào biết chuyện này nên chỉ đưa cho những người bạn không biết, vì đi có nhiều người tới mà chỉ vì lý do giản dị là chẳng biết chạy chữa ở đâu.

Trứng gà cho phái trẻ, phái nữ (trừ lúc là cứng độ có thể nó) ăn mới bổ. Trứng chay (không có trứng, lộ không nở) ăn cũng ngon nhưng không bổ bằng. Những người ăn chay có thể ăn loại trứng này và không nên ăn. Trứng đề trong 7 là lạnh thường tươi lắm. Đề bên ngoài chỉ đi nhưng không bổ, vì đề có nhiều người tới mà chỉ vì lý do giản dị là chẳng biết chạy chữa ở đâu.

THƠ Quỳnh Dao

LỠ LÀNG

Thái anh ơi ! Chẳng mình không được nữa
Trót không tha ta được sống bên nhau
Dù có buồn, có tủi, có thương đau
Cũng đã lỡ duyên mình không có hợp

oOo

Anh gửn nhận nỗi hận nàn lấy sự
Em sai lầng nơi số nhận đơn cô
Mỹ cha đã không cho thành chồng nợ
Có bao giờ ta đám cưới chẳng anh ?

oOo

Em không buồn khi anh cất bước đi
Vì có khỏ cùng chẳng được ích gì
Em cố sống nơi quanh hiu đơn cảo lạt
Vui bên cho bon mẹ mà thôi

oOo

Đơn sống nay thui thiếu anh sẽ khổ
Nhưng anh vui là em đã vui rồi
Anh hạnh phúc bên người anh đang yêu
Là tâm hồn em mãn nguyện suốt tươi

LÊ-HẰNG

Ăn không tiêu

(ĐI TIỂU LỎNG)

Nhà hơi, sình bụng, ợ chua... Hãy uống thuốc TIÊU THỰC Nhành Mai. Các hiệu thuốc Bắc có bán. Saigon do NHÀNH MAI 24 Tân-Khai (gần chợ Tân Định)

K.N. BYT số 537 ngày 20-11-63

Thuốc Bau Bụng

NHÀNH MAI

TRỊ : Đau bụng, TRÚNG THỰC, LẠ, ỈÓI. Khắp cả hiệu thuốc Bắc đều có bán. Saigon do NHÀNH MAI 24 Tân Khai Chân, gần chợ Tân Định.

BYT 599 20-11-63

Khôn hay, ở tự

— Giữa cái gợi đầu có cái đầu của người đau là không có chữa lại một cái bịnh.

CERVANTES

— Đức hay của một người thì lượng ởức có gắng mà lượng ở việc thường làm.

PASCAL

CƯỜI TỒ MỒ

ĐIỀU XI GÀ

Chú Thông Thái chuyên Điều Xi Gà

Một hôm đỉ quên bộp thuốc bèn nhờ người em trai tên là Tư ở gần đây, liền bảo Mai :

— Chú Mai sang nhà chú Tư lấy gói xì gà về cho chú.

— Vâng

Mai chạy đi ngay sang nhà chú Tư hỏi :

— Chú Tư ơi gói... thứ gì của chú Thông Thái chẩn đác chú ?

CẮT BÁO MAI BÊ BI

Em yêu quý của chị,

Mấy ngày, sau khi ba mẹ và các anh các chị của em đã đọc trong tờ báo Chính Luận em nhờ cắt báo Mai Bê Bi để nhắn, nhưng hôm nay đúng lại, số có một tập báo cuối cùng và có tích.

Như em em sẽ có nhiều chuyện cười nữa, nhiều chuyện tâm hiểu nữa, nhiều chuyện "nắn lòn tho mộng nữa, nhiều chuyện đố vui nữa, nhiều tranh để nữa, nhiều câu trả lời có thể thảo, toàn lịch sử, địa lý, qua một cơ... nhỏ

KIỀU DIỄM HỒNG

B tiếp theo trang I

đản vô thần cùng đồng bọn và bè lũ tay sai để làm tròn nhiệm vụ thiêng liêng cứu quốc và kiến quốc.

Đối với tất cả những người thiện chí, yêu chuộng Tự Do và Công Lý trên thế giới, bản tuyên ngôn này có mục đích tỏ rõ mối hiểm nguy đang đè nặng hơn bao giờ hết trên toàn khối dân tộc chúng tôi, do những âm mưu mới của bọn Cộng sản quốc tế cùng tay sai của chúng lợi dụng những biến cố xảy ra trong mấy tháng gần đây. Chúng tôi cũng hy vọng rằng qua bản tuyên ngôn này công luận quốc tế sẽ có thêm yếu tố để nhận định một cách chính xác hơn, những gì đang xảy ra và có thể sẽ xảy ra tại miền đất xa xôi này.

Sau hết đối với những người cộng sản vô thần cùng đồng bọn tay sai, bất luận là hạng người nào và bất luận là ở đâu, bản tuyên ngôn này phải được coi như là một sự xác định lại công khai và long trọng ý chí quyết chiến quyết thắng của chúng tôi.

Chúng tôi tuyên bố trước toàn thể dư luận trong và ngoài nước rằng bao lâu bọn cộng sản vô thần cùng đồng bọn tay sai chưa chịu đầu hàng vô điều kiện, bấy lâu chúng tôi còn tiếp tục chiến đấu, bất luận với giá nào, dù rằng chúng tôi có bị cô đơn trong cuộc chiến đấu vì chính nghĩa này.

Trước những biến cố dồn dập xảy ra trên mảnh đất thân yêu này trong giai đoạn vừa qua, nhất là từ sau cuộc chính biến ngày 1-11-1963 cho đến ngày hôm nay, chúng tôi những người công giáo Việt Nam đã giữ một thái độ bình tĩnh nhưng không kém phần tích cực. Chúng tôi nghĩ rằng trong những giờ phút quyết liệt tối hệ đến vận mạng của quốc gia dân tộc, thái độ khôn ngoan và hữu hiệu nhất, theo lời khuyên dạy của các vị thủ lãnh trong hàng Giáo phẩm chúng tôi, là hòa mình cùng toàn khối dân tộc, tránh mọi hình thức riêng rẽ có thể di hại cho tình đoàn kết thương hằng, ngõ hầu mỗi người chúng ta dễ dàng làm tròn sứ mạng cao cả là chiến thắng cộng sản và cứu nguy đất nước.

Nhưng tiếc thay! Những gì đã xảy ra trong thời gian sáu tháng vừa qua, đã làm cho chúng tôi hết sức ngạc nhiên và đau lòng! Thái độ của chúng tôi đã bị ngộ nhận và xuyên tạc. Một thiểu số người quá khích, do cộng sản vô thần dựt giây, khéo ngụy trang và len lỏi trong hàng ngũ quốc gia, đã lợi dụng thời thế để thoả mãn những thị dục đê tiện, và tiếp tay cho kẻ thù của dân tộc trong âm mưu khuynh đảo quốc gia và đặt ách nô lệ cộng sản trên đầu tất cả mọi người.

Riêng đối với Giáo Hội Công Giáo Việt Nam chúng tôi, họ đã có một nhận định sai lạc và một thái độ luôn luôn khiêu khích. Chúng tôi bình tĩnh và thận trọng, họ nhận rằng chúng tôi sợ hãi, mặc cảm đầy vô. Chúng tôi nhẫn nhục và yên lặng, họ cho rằng chúng tôi hèn nhát và khiếp nhược. Vì danh dự của Giáo Hội và của tập thể những người Công giáo, chúng tôi mới nhận định rằng tình thế đã tới giai đoạn hết sức khẩn trương. Họa diệt vong của cả khối người hơn mười triệu dân miền Nam Tự Do đã tới sát cạnh chúng ta! Lòng người ly tán, nhân tâm chia rẽ. Giặc Cộng tăng gia gấp bội nỗ lực chiến tranh, reo rắc tang tóc từ nông thôn cho tới thành thị. Đời sống của người dân chưa có gì bảo đảm là sẽ được cải thiện trong một tương lai gần đây. Trong khi đó, nếp sống của một xã hội, xưa rày vẫn hiên ngang với những truyền thống của một nền văn hóa có trên bốn ngàn năm lịch sử, đã và đang bị đầu độc bởi những tư tưởng phi nhân và trái nghịch với bất cứ một nền đạo lý nào. Oán thù đã được công khai cổ võ như một lẽ sống của một xã hội. Sự phân biệt của đạo đức và phong hóa được đề cao như một lý tưởng trong một nhân sinh quan mới thích hợp hơn dưới một chế độ mệnh danh là dân chủ, tự do và tiến bộ.

Muốn tìm ra những nguyên nhân gây nên thảm trạng trên đây, với suy luận tốc đoán và dễ dãi, người ta cho rằng tình trạng ấy là kết quả tất nhiên của mọi cuộc đổi thay xảy ra cho bất cứ một xã hội nào sau một cuộc chuyển mình làm cách mạng, hoặc đó là tàn tích của chế độ thối nát hôm qua!

Thành rằng lý luận trên đây không phải là hoàn toàn vô căn cứ. Nhưng xét cho đến cùng đâu đó, người ta sẽ phải chua xót mà nhìn nhận rằng những sự kiện hiện có ngày hôm nay là hậu quả của một nền cai trị còn nhiều sai lầm và khuyết điểm trên nhiều phương diện.

Trước hết là sự thiếu hẳn một chính sách chung, một kế hoạch toàn bộ xây dựng trên nền móng vững chắc của một chủ thuyết cách mạng hợp lý và tương xứng với hoàn cảnh xã hội chúng ta. Bởi vậy nên sau ngày cách mạng thành công người ta đã thấy mình như bị lạc lõng phiêu lưu giữa một cuộc sống hoàn toàn mới lạ.

Sự trạng như hiện có cũng là hậu quả của những thể thức cai trị đã được coi như là những biện pháp dân chủ. Nhìn thấy nguy cơ cách mạng phá sản và tổ quốc lâm nguy, người cầm vận mạng dân tộc nay đã có lúc bừng tỉnh và nghĩ tới việc sửa đổi đường lối cũng chính sách. Nhưng vì lý do này hay lý do khác, nhất là vì thiếu tin tưởng ở chính mình, ở tính chất hợp lý và sự hữu hiệu của những biện pháp áp dụng và vì quá nhát sợ trước cái gọi là dư luận quần chúng, nên những người lãnh đạo chính quyền đã không thoát khỏi sự chi phối của một thiểu số quá khích lạm dụng cách mạng để thoả mãn tham vọng cá nhân hoặc những mưu toan của tập thể chúng.

Một sai lầm căn bản khác của nhà cầm quyền ngày hôm nay là lẫn lộn dân chủ với mỵ dân. Bọn quá khích với mục đích thoả mãn những âm mưu đen tối của cá nhân hoặc của đoàn thể đã không ngớt khích động một thiểu số người chất phác, cố tạo ra một luồng dư luận nào đó, rồi dùng nó để làm áp lực đối với nhà cầm quyền. Cũng vì thiếu tự tin ở mình và quá khiếp nhược trước dư luận, người ta đã nhượng bộ và chiều theo ý muốn của bọn quá khích, gây nên nhiều cảnh bất công đối với những người hoặc những đoàn thể khác. Quả thực người ta đã phản bội dân chủ trong khi tưởng rằng mình phục vụ dân chủ, cũng chỉ vì chính sách mỵ dân vậy!

Sau hết, với tất cả lòng thành thực muốn bảo vệ thành quả của cách mạng, chúng tôi không ngần ngại nói lên nhận xét sau này: Tổ quốc lâm nguy, họa diệt vong còn đè nặng trên toàn khối dân tộc! Thảm cảnh đó là hậu quả tai hại của sự thiếu trung thành với tinh thần cuộc cách mạng. Chưa một ai có thể quên được rằng nguyên động lực của sự thay đổi hàng ngũ lãnh đạo ngày 1 tháng 11 cũng như ngày 30 tháng 1 là ý chí của những người làm cách mạng muốn đẩy mạnh công cuộc chiến đấu diệt trừ cộng sản cùng đồng bọn trung lập, để tiến đến thắng lợi cuối cùng. Nhưng trong thực tế người ta có cảm giác rằng, vì say sưa với Dân Chủ và Tự Do đầy hương vị cám dỗ của cách mạng, hoặc vì không đủ can đảm để thoát ly khỏi sự chi phối của bọn quá khích tay sai của Cộng sản và trung lập, nên những người cầm vận mạng dân tộc đã một phần nào kém hăng say với lý tưởng chống Cộng ít là trên mặt trận tâm lý chiến. Quả vậy thực tế cho thấy rằng một cuộc đấu tranh mới đã xuất hiện và được xếp hàng đầu, thay cho cuộc đấu tranh chống cộng đã bị đưa xuống hàng thứ yếu. Đó là cuộc đấu tranh giữa hai lớp người hoàn toàn giả tưởng: Cũ và Mới. Cuộc đấu tranh mới đang tiếp diễn với tất cả khí thế hăng nồng cuồng nhiệt! Nhưng cả người thắng lẫn kẻ bại chắc chắn sẽ bị diệt vong! Sẽ chỉ có một kẻ chiến thắng cuối cùng, trở trên thay, đó lại là Cộng sản và ngư ông ngoại cuộc.

Trước một tình thế có cùng nguy hiểm như đã phác họa trên đây.

Với một ý thức rõ rệt và một quan niệm chân chính về quyền hạn và trách nhiệm của mỗi người cũng như của toàn thể một khối công dân đông đảo, trong một quốc gia dân chủ.

Vì mục đích tối thượng và duy nhất là cứu nguy Tổ Quốc Việt Nam và giải thoát Giáo Hội Công Giáo Việt Nam khỏi vòng kiềm tỏa và sự lũng đoạn của cộng sản và bọn tay sai ngụy trang dưới chiêu bài quốc gia quá khích.

Với tư cách là những người công dân Việt Nam yêu nước, và ngoài mọi ý muốn ràng buộc bất cứ bằng cách nào, thanh danh cũng như uy tín và trách nhiệm của Hàng Giáo Phẩm Công Giáo Việt Nam.

Chúng tôi long trọng và công khai tuyên bố những điều sau này:

— Chúng tôi khẩn thiết yêu cầu chính quyền Việt Nam hãy trung thành với tinh thần cuộc cách mạng ngày 1-11-1963 là thực thi một nền dân chủ chân chính và đẩy mạnh công cuộc diệt cộng cứu quốc.

— Chúng tôi cương quyết đòi hỏi chính quyền Việt Nam Cộng Hòa hãy dứt khoát lên án và trừng trị bọn tay sai Cộng sản vô thần ngụy trang dưới bộ áo quốc gia cực đoan để khuynh đảo quốc gia và lũng đoạn hàng ngũ nhân dân.

— Chúng tôi cực lực phản đối và yêu cầu chính quyền V.N.C.H chấm dứt ngay mọi hình thức cai trị mỵ dân.

— Chúng tôi mạnh dạn tố cáo trước dư luận quốc dân Việt Nam và dư luận quốc tế âm mưu chia rẽ tôn giáo của bọn cộng sản vô thần và tay sai của chúng.

—Chúng tôi cực lực phản đối và đòi chánh quyền VNCH phải áp dụng ngay những biện pháp thích nghi, ngõ hầu chấm dứt ngay mọi hành động có tính cách kỳ thị tôn giáo rõ rệt, điển hình là trong vụ án Đặng Sĩ và những vụ đàn áp người công giáo tại các tỉnh miền Trung.

— Chúng tôi cực lực phản đối những hành động và những lời nói trong 6 tháng vừa qua có tính cách nhục mạ, xúc phạm đến danh dự và làm tổn thương quyền lợi của giáo dân của hàng Giáo Phẩm và của toàn thể Giáo Hội Công Giáo.

Sau hết để cụ thể hoá ý chí đoàn kết của khối người Công giáo chúng tôi, chúng tôi mạnh dạn và công khai tuyên bố chủ trương phát động và đẩy mạnh kể từ giờ phút này Phong Trào Hòa Hợp Dân Tộc để đi tới một cuộc Hòa Giải Quốc Gia rộng lớn. Đó là phương dược duy nhất và linh nghiệm để cứu vãn đất nước chúng ta thoát khỏi họa diệt vong.

Chúng tôi đặt hết tin tưởng nơi thiện chí và lòng ái quốc của hết thảy mọi người chúng ta và nơi bàn tay quan phòng của ĐẤNG THIÊN CHÚA TOÀN NĂNG.

Và chúng tôi long trọng tuyên bố: bao lâu nguyện vọng chính đáng của chúng tôi còn chưa được thỏa mãn, chúng tôi còn kiên quyết tranh đấu tới cùng bất luận bằng giá nào.

Tại Saigon, ngày 7 tháng 6 năm 64

G tiếp theo trang I

các tăng ni đã ngồi tuyệt thực để phản đối chính quyền độc tài Ngô đình Diệm. Các đường Nguyễn Huệ, Lê Lợi, Tự Do đông nghẹt người. Một chiếc xe cam nhông duy nhất được đề ngay trên bãi cỏ Công trường, với máy phóng thanh, để làm «đài» điều khiển trung ương cho cuộc biểu tình không lồ này.

Mỗi người một phù hiệu

Cuộc biểu tình này được tổ chức rất chu đáo. Mọi người tham dự tỏ ra có tinh thần kỷ luật, và đều phải mang trên ngực một phù hiệu bằng giấy có chữ ký của linh mục Hoàng Quỳnh — Trưởng ban tổ chức. Nhưng dù thế, trong bất cứ một phong trào quần chúng nào cũng khó tránh có chuyện đáng tiếc. Và việc đáng tiếc đã xảy ra ở góc đường Lê Lợi — Pasteur. Lúc đó là 9g.30 giữa rừng biểu ngữ, người ta bỗng thấy xuất hiện mấy biểu ngữ mang những dòng chữ: **«Đả đảo Cabot Lodge», «Go home Cabot Lodge», «Kick out Cabot Lodge».**

Thấy điều tương đối lạ, một phóng viên vội chạy tới chụp, thì liền bị một vài kẻ quá khích xúm vào đánh tới đổ máu. Lý do chỉ vì đã định chụp biểu ngữ kể trên, những biểu ngữ không được ban tổ chức chấp thuận. Vậy biểu ngữ này của ai? Của nhóm nào? Trong khi ấy, một thanh niên chạy tới toan thu biểu ngữ đó, cũng bị một số người xúm vào toan đánh, nhưng rất may mấy «cán bộ» can thiệp kịp thời. Về sau, những «cán bộ» chỉ đạo trên xe phát thanh phải nắm ba lượt lên tiếng cải chính và phủ nhận biểu ngữ kể trên. Trong khi đó lại có dư luận đồn biểu ngữ này hình như của một người nào đó thuộc xứ đạo Nam Hải (?)

Không biểu tình nhưng vỗ tay

Khi các đoàn biểu tình tề tựu quanh bồn nước công trường Lam-Sơn để đại diện ban chỉ đạo đọc tuyên ngôn của khối «Công Giáo Việt Nam», có rất đông người thuộc các tôn giáo khác hay các theo đạo gia tiên, không dự cuộc biểu tình nhưng cũng tụ tập cạnh những người biểu tình và cũng «hoan hô», cũng «đả đảo» hăng hái hưởng ứng lời hô của ban chỉ đạo.

Trong số mấy ngàn biểu ngữ không có biểu ngữ nào có tính cách gây hiềm khích tôn giáo.

HOAN HÔ CÁCH MẠNG

Lúc mười giờ cuộc mít tinh được chính thức khai mạc. Các lễ nghi thông thường được cử hành trọng trọng, như tuyên bố lý do, chào cờ, mặc niệm, một đại diện lên đọc tuyên ngôn (xin xem nguyên văn trang nhất), một phụ nữ lên phát biểu ý kiến. Tiếp theo toàn thể những người biểu tình hô to những khẩu hiệu «Hoan hô Hội Đồng Quân Đội Cách mạng», «Hoan hô Quân đội Cách mạng», «Đả đảo bọn quá khích tay sai Cộng Sản đàn áp Công Giáo V.N.» ...

Sau cùng, toàn thể giáo dân tham dự cuộc biểu tình đồng ca bài «*Mẹ ơi... đoái thương xem nước Việt Nam: Trời u ám chiến tranh điêu tàn...*» và rồi mọi người giải tán trong vòng trật tự, nghĩa là đoàn thể thuộc xứ nào, tuần tự trở về xứ đó.

Ở các tỉnh cũng biểu tình

Ngoài ra, theo chỗ chúng tôi dò hỏi thì còn được biết, đường như đồng thời với cuộc biểu tình ở Saigon, tại nhiều tỉnh khác nhất là ngoài Trung cũng có những cuộc biểu tình với mục đích tương tự. Và một nguồn tin bán chính thức cho biết thì có một số giáo dân lên Saigon dự cuộc biểu tình đã bị nhân viên chính quyền chặn lại ở xa lộ, Thủ thiêm, nhưng ông Giám đốc C.S.C.A. can thiệp kịp thời. Vẫn theo nguồn tin trên thì dường như các Cảnh sát viên đều được lệnh không mang súng trong khi đi giữ trật tự.

Vào giờ chót, trước khi cuộc mít tinh giải tán, nhân viên trong ban tổ chức cho chúng tôi biết ban chỉ đạo sẽ triệu tập một cuộc họp báo để trình bày hết mọi khía cạnh của cuộc tranh đấu này của giáo dân.

P tiếp theo trang I

Như vậy là mối nguy chỉ vừa mới chớm nở, chưa phải đã bùng ra, còn có cơ dập tắt được ngay trong trứng nước. Miễn rằng Chính phủ công nhận sự việc và đưa ra một chánh sách để giải quyết vấn đề. Nhưng chính sách đó đến ngày nay chúng tôi vẫn chưa thấy rõ; mặc dù rằng có nhiều tin ở địa phương này công giáo bị dàn áp, ở địa phương kia Phật tử bị dàn áp, phong trào xung đột ngấm ngầm và rải rác kéo đã khá lâu.

Cách đây mấy hôm, một bạn đồng nghiệp có phỏng vấn Thủ Tướng Nguyễn Khánh về những vụ xung khắc tôn giáo, Thủ Tướng đã cho biết đại ý là không có, và còn nói thêm rằng nếu có, thì Thủ Tướng sẽ đích thân xách súng, đến tận nơi giải quyết.

Lời tuyên bố của Thủ Tướng chứng tỏ rõ rệt thiện chí của Thủ Tướng nhưng vẫn chưa làm cho kẻ thức giả hài lòng. Bởi vì đối với việc bất bình Tôn giáo, đâu có thể lấy súng đạn mà giải quyết được? Và đâu có thể chờ đợi cho phong trào bành trướng đến mức phải nghĩ đến chuyện lấy súng đạn mà giải quyết? Việc mà Chính phủ phải làm là *giải quyết khi vấn đề mới đe dọa xảy ra và chưa thật sự xảy ra*, nghĩa là đáng lẽ từ mấy tháng nay và đến bây giờ đã là chậm lắm.

Mặt khác, khi nghĩ đến một chánh sách để giải quyết mọi sự xung khắc và bất bình giữa tôn giáo, có một câu hỏi quan trọng cần phải nêu lên. Ở một nước dân chủ có nhiều tôn giáo thì chánh quyền quốc gia phải đứng ra ngoài tôn giáo. Không biết rằng đó đã phải là quan niệm chung của các nhân viên chính phủ hay chưa? Bởi vì nếu trong chánh phủ mà có những người theo phía này hay phía nọ, mượn màu sắc tôn giáo để chỉ cốt gây thế lực riêng tây và củng cố địa vị, thì cái «kỳ thị tôn giáo» đó đã chia rẽ ngay nội bộ của Chánh phủ. Làm sao có thể có một chánh sách chung để giải quyết cho hợp với quyền lợi chung của dân tộc? Vậy chánh quyền quốc gia đã chấp nhận nguyên tắc đứng ra ngoài tôn giáo hay chưa? Và trong nội bộ chánh phủ có «kỳ thị tôn giáo» hay không? Đó là những điểm lúc này cần nêu làm sáng tỏ, đối với nội bộ của Chánh Phủ cũng như đối với Quốc Dân.

Sự tai hại của các «nứt rạn» có màu sắc tôn giáo, giữa lúc Tổ Quốc đang gặp bước gian nguy, thiết tưởng không ai là không thấy. Không phải rằng chỉ che đậy bưng bít là đủ tránh điều nguy hiểm. Và cũng đừng trông mong rằng thời gian sẽ làm lắng dịu vấn đề.

Chúng tôi tin rằng đó hiện là một mối lo rất lớn cho các nhà lãnh đạo tôn giáo, bất cứ phía nào, cũng như cho các nhà lãnh đạo chánh quyền. Chúng tôi cũng đoán rằng chắc chánh quyền cũng đã tiếp xúc với các nhà lãnh đạo tôn giáo về việc này. Nhưng chúng tôi thấy rằng tình trạng vẫn cứ kéo dài không bớt.

Phải có những biện pháp tích cực hơn để giải quyết vấn đề trước khi quá muộn. Chúng tôi mong rằng Chánh quyền công nhận sự kiện thực tế đã xảy ra và, đứng trên lập trường vô tư, ở ngoài và ở giữa, các tôn giáo, tiếp xúc với các nhà lãnh đạo Tôn giáo, tổ chức những cuộc Hội Nghị Hòa Bình giữa các Tôn giáo, để cùng mổ xẻ vấn đề và tìm phương giải quyết đến tận gốc rễ. Và một khi đã có sự thông cảm và đồng ý ở thượng tầng, cần phải cùng các nhà lãnh đạo tôn giáo về các địa phương để thông mọi sự hiểu lầm và dàn xếp mọi điều xung đột cho thật hết.

Các sự việc xảy ra mới chỉ là lẻ tẻ. Nhưng ta cũng đừng quên rằng những đám rừng cháy ra tro nhiều khi nguyên do chỉ vì một cái tàn thuốc lá.

ĐẶNG-VĂN-SUNG

CẢM TẠ

Chúng tôi thành thật cảm tạ quý cụ, quý ông, quý bà. Thân bằng, cố hữu và bạn bè, quý:

— Ô. Thiếu tá, Chỉ huy trưởng toàn thể nhân viên và khóa sinh Trường Truyền Tin Q.Đ.V.N.C.H

— Ô. Đại úy Tiểu đoàn trưởng, toàn thể Quân Dân Chính và các vị cố vấn Mỹ thuộc T.Đ 631/YTTT

— Các Anh em Cựu Thiếu Sinh Quân

— Các Anh em Ban Võ Tuyến

— Anh Chị em nhân viên khách sạn Majestic

— Anh Chị em nhân viên Pacific Stars And Stripes

Đã đến phúng điếu, chia buồn và đưa linh cữu của chồng, cha, ông, của chúng tôi là:

Cụ **TRẦN-ĐÌNH-GIỚI**

Thất lộc tại tư gia số 119/3 Võ di Nguy Phú Nhuận

Trong lúc tang gia bối rối, có điều gì sơ xuất xin quý vị rộng lòng tha thứ.

Tang quyến:

— Bà quả phụ:

TRẦN-ĐÌNH-GIỚI

nhũ danh NGUYỄN-THỊ-TÍN

Trưởng Nam: Ông và bà

— Trần đình Giới và các con

Thứ Nam: Ông và bà

— Trần đình Hùng và các con

— Ông và bà: Trần thanh Giang

— Ông: Trần đại Phú

— Ông và bà: Trần vinh Hiển

— Con gái: Bà Trần thị Ngọc Hồ chồng và các con

— Bà Trần thị Ngọc Anh, chồng và các con

Đọc và cổ động CHÍNH-LUẬN

C tiếp theo trang I

1) Chạy theo cái mới hoặc xu phụ những cái gì người ta cho là đắc thời ngày hôm nay, đó là quyền tự do nhận định và tự do hành động của mỗi người.

2) Nhưng dùng quyền tự do báo chí để phỉ báng tha nhân, nhất là để xúc phạm danh dự của cả một khối người, của một tôn giáo, là một tội ác không thể dung thứ được.

Trong 7 tháng vừa qua chúng tôi đã bình tĩnh và nhẫn nhục vì lý tưởng bác ái của chúng tôi. Nhưng cho đến ngày hôm nay chúng tôi thấy không thể yên lặng mãi để cho một bọn người lạm dụng quyền tự do ăn nói cố tình dày xéo lên danh dự của cả một khối một triệu rưỡi người Giáo dân Việt Nam.

Trước hết chúng tôi nhắc nhở nhà cầm quyền đặc biệt là bộ Thông Tin rằng: không thể vì chiêu bài tôn trọng quyền tự do ăn nói của một thiểu số ký giả ghé lờ trong làng báo mà nhắm mắt làm ngơ trước một chiến dịch có tổ chức, nhằm mục đích bôi nhọ thanh danh của Giáo Hội Công Giáo Việt Nam.

Chúng tôi gửi lời yêu cầu khẩn thiết đến quý Ông trong làng báo thực tâm yêu nước và yêu nghề cấp thời lột mặt nạ và sa thải khỏi hàng ngũ bọn đồng nghiệp ghé lờ, thối tha đã và đang làm nhơ bẩn làng báo Việt Nam.

Sau hết chúng tôi nghiêm khắc lên án và long trọng cảnh cáo bọn người đã lỗi dày dầy trong những năm vừa qua, nay lại mạnh miệng bán rẻ lương tâm phá hoại tình đoàn kết Quốc Gia, tiếp tay với kẻ thù của dân tộc, trà trộn trong những tờ báo sau này:

1) Nhật báo NGÀY NAY: với Ông chủ nhiệm Hiếu Chân tự Ng. Hoạt và toàn bộ ban chủ trương thực một gia đình mục nát.

2) Nhật báo HÀNH ĐỘNG: với ông chủ nhiệm Bùi Anh Tuấn.

3) Nhật báo DÂN CHÚNG: của Ông Chủ nhiệm Trần quyền Anh và các ký giả đặc biệt là Bùi bá Nhân với những bút hiệu Tô Văn và Minh Đạo.

4) Nhật báo DÂN TA với ký giả Diệu Huyền (một nữ ký giả ma) dịch danh là chính Ông Chủ nhiệm Nguyễn Vỹ.

5) Nhật báo DÂN CHỦ: với những ký giả Thằng Bờm và Cà vàng lục liễu, tức T.L và đặc biệt những người anh em Công giáo phản bộ đoàn thể L.B nấp trong tờ báo này

6) Tuần báo LẬP TRƯỜNG: với Ông chủ nhiệm Lê Tuyên.

Vì lòng bác ái muốn rằng sau khi hồi tâm nhận định những lỗi lầm quá khứ, họ còn có thể giúp ích gì cho đại cuộc, nên chúng tôi long trọng tuyên bố để họ biết:

1) Họ không thể chối cãi tội xúc phạm thanh danh Giáo Hội và phỉ báng tập thể Giáo dân Việt Nam chúng tôi.

2) Người Công giáo Việt Nam đối với họ cùng 7 tháng vừa qua, đã nhẫn nhục không phải vì hèn nhát.

Chúng tôi đã giàu lòng bác ái cho đợi họ để sau những ngày cuồng loạn hoặc si mê vì lợi danh họ sẽ ăn năn hối cải. Nhưng cho đến ngày hôm nay, chúng tôi đã bị khiêu khích đến cực độ.

3) Lời cảnh cáo này được gửi đến họ như là lời cảnh cáo lần trước hết và cũng là lần sau hết.

4) Kể từ giờ phút này họ phải nhận lãnh đủ mọi trách nhiệm cũng như gánh chịu mọi hậu quả về bất cứ một lời phỉ báng nào đối với thanh danh của Giáo Hội và bất cứ thái độ hiềm khích nào đối với tập thể người Công Giáo Việt Nam.

Saigon, ngày 6-6-1964

KHỐI CÔNG GIÁO V.N.

A tiếp theo trang I

— Cuộc biểu tình này của khối Công Giáo V.N. đã gây một tiếng vang lớn lao trên hoàn cầu. Dư luận ngoại quốc phản ảnh qua đài BBC (tối 7-6) đặc biệt nhấn mạnh tới tính chất chống đối ông Cabot Lodge và bình luận thêm rằng ông C. Lodge có khuynh hướng thiên hẳn về khối Phật giáo V.N.

— Đài Voa (Tiếng nói Hoa kỳ sáng 8-6) thì đặc biệt nhấn mạnh ở điểm cuộc biểu tình đã diễn ra sau khi một thiếu tá theo đạo Thiên chúa (Đặng Sĩ) bị Tòa án C.M.V.N xử khổ sai chung thân.

— Trong khi đó đài phát thanh QCVN, nói rằng cuộc biểu tình của khối công giáo này là một cuộc mít tinh chống Cộng, chống Trung lập và ủng hộ Chính Phủ.

— Một điểm đáng chú ý là vị Trưởng ban tổ chức phong trào vận động của khối Công giáo VN L. M. Hoàng Quỳnh đã không hiện diện trong cuộc biểu tình, các ký giả có ý tìm Linh mục — người duy nhất có đủ thẩm quyền trả lời các thắc mắc của báo chí — nhưng tuyệt nhiên không thấy. Mãi sau dường như có một vài ký giả tình mắt thấy Linh mục đứng trên lầu «passage Eden» quan sát.

CẢM TẠ

Chúng tôi chân thành cảm tạ quý ông:

— Thiếu tá Tỉnh Trưởng tỉnh Phước Long

— Đại úy Quận trưởng quận Đức Phong.

— Trưởng ty C.S. Quốc Gia Phước Long, quý ông Trưởng Ty, và toàn thể quý ông công chức, sĩ quan, hạ sĩ quan, anh em quân nhân và tất cả bà con cô bác tại tỉnh Phước Long đã đến phúng điếu, chia buồn và đưa linh cữu chồng cha chúng tôi là

Ông **TRẦN-VĂN-TỐT**

Trưởng chi Cảnh Sát Quốc Gia quận Đức Phong đã từ trần vì công vụ ngày 23-5-64.

Trong lúc tang gia bối rối, có điều chi sơ xuất, xin quý vị niệm tình miễn thứ cho.

Tang gia đồng cảm tạ

Giải trí hôm nay

REX
Monte là dessus et tu riras aux larmes-FredMcMurray-Nancy Olson Tiếng Pháp — P. Đ. Việt - Hoa

ĐẠI NAM
Monte là dessus et tu riras aux larmes Fred McMurray-Nancy Olson Tiếng Pháp-Phụ Đề Việt-Hoa

MAJESTIC SAIGON
Le Mort dans le filet (Còn sống còn yêu) Alex d' Arcy-Helge Frank Helga Neuner Tiếng Pháp P.Đ.VN.

EDEN SAIGON
Chiếu độc quyền
LE DOS AU MUR

CASINO SAIGON
Ça c'est du cinéma (Những vua Hề Điện ảnh) Stan Laurel-Oliver Hardy-Tiếng Pháp-Phụ đề V.N.

VICTORY LÊ NGỌC
7 Tâm hồn nổi loạn. Thẩm Thúy Hằng. T. Phượng. La T. Tân, Ánh Hoa. Tối: Phụ diễn 7 màn vũ

PALACE CHỢLỚN
Monte là dessus et tu riras aux larmes Fred Mc Murray - Nancy Olson. Tiếng Pháp-P.Đ. Việt Hoa

KIM CHÂU
7 Tâm hồn nổi loạn. Thẩm Thúy Hằng. Túy Phượng. La T.Tân. Ánh Hoa và băng 100 diễn viên phụ.

KHẢI HOÀN
7 Tâm hồn nổi loạn. Thẩm Thúy Hằng. Túy-Phượng. La T.Tân. Ánh Hoa và băng 100 diễn viên phụ.

DIÊN HỒNG
1) Hoa tàn trước gió (cấm dưới 18) Scope, Tiếng Việt 2) Toát mồ hôi (Vertigo). Cấm dưới 18, Màu

NAM VIỆT
1) Hoa tàn trước gió (Cấm dưới 18) Scope Tiếng Việt 2) Cạm Bẫy (Dans la Souricière) R. Widmark Màu

HỒNG BÀNG
8 và 9-6— Fanny — Leslie Caron Maurice Chevalier. Charles Boyer. Horst Buchholz-Scope-Màu-P.đ.V.n

VIỆT LONG
Ça c'est du cinéma (Những vua Hề Điện ảnh) Stan Laurel-Oliver Hardy-Tiếng Pháp-Phụ đề V.N.

LÊ LỢI
Tu seras un homme mon fils. Kim Novak Tyron Power Scope — Màu-Tiếng Pháp — Phụ đề Việt Nam

VĂN-HOA
7 Tâm hồn nổi loạn. Thẩm Thúy Hằng. Túy Phượng. La T.Tân. Ánh Hoa và băng 100 diễn viên phụ.

MODERNE
9-10 và 11-6. Ngày: Les Maraudeurs attaquent. Jeff Chandler. Scope.Màu. Tối: đoàn Kim Chung

ĐẠI ĐỒNG (Bàn Cờ)
1) Jicop le Proscrit (Kẻ bị lưu đày) J. Palance. A. Perkins. 2) Hiệp sĩ jack giết quỷ khổng lồ. Màu.P.Đ.V.N

LONG VÂN
7 tâm hồn nổi loạn. Thẩm Thúy Hằng. Túy Phượng. La T. Tân, Ánh Hoa và băng 100 diễn viên phụ.

KIM ĐÔ
1) Tình bạn trong bão tố. Phim màu, hoàn toàn nói tiếng Việt. 2) Hải tặc tấn công đảo San Cristobal

NAM QUANG
7 tâm hồn nổi loạn. Thẩm Thúy Hằng. Túy Phượng. La Thoại Tân, Ánh Hoa và băng 100 diễn viên phụ

PHƯỢNG HOÀNG
1) Gái tơ nhẹ dạ (Faibles Femmes) M. Demongeot P.Petit Màu 2) Cuộc biểu diễn vĩ đại của Charlot

LONG DUYÊN
1) Xả thân cứu lấy Giang sơn P. Đ. V. N. 2) Hồng y Hải tặc (Le corsaire rouge). Màu P.Đ.V.N.

THANH [illegible]
Đặc biệt 3 ngày 8, 9 và 10-6-64
Bảo vệ chánh pháp

RAO VẶT RAO VẶT RAO VẶT RAO VẶT RAO VẶT RAO VẶT

Giá tiền đăng RAO VẶT: từ 1 đến 3 dòng đầu 60đ. Mỗi dòng sau tính thêm 15đ.

Salon CỰ PHÚ
506 — 508 Lý thái Tổ Saigon
CẦN MUA GẤP
Nhiều Vespa, Lambretta từ 10 đến 43.000đ. - trả tiền ngay trong 5 phút khỏi gửi - NHẬN MUA những xe đã CẦM. Có nhiều xe trưng bán tại SALON.

SAIGON SALON
264 Hồng Thập Tự. Vì nhu cầu cung ứng xe cho quý vị nên Salon chúng tôi đã mang rất nhiều xe Lambretta mới về. Xin quí vị mang xe cũ lại đổi lấy xe mới điều kiện dễ dàng! Giấy tờ sang tên do Salon đảm nhiệm, tại nơi đây có rất nhiều xe Vespa để bán, nhận mua xe trả tiền ngay.

Vespa-Lambretta
Mua giá cao (cả những xe đang cầm). Nhận gửi bán, lấy hoa hồng nhẹ. Sẵn có đủ loại xe trưng bán.
Tân Lợi 461 Lý Thái Tổ Saigon (đối diện chợ Trần Quốc Toản).

NHÀ LÀM NỆM **Liên-Sơn**
Sản xuất Nệm Gòn, Bán nệm cao su đủ các hiệu danh tiếng.
Văn phòng Đ.T 498 Cardi
330 Hồng Thập Tự — SAIGON

Ronéo PHOTO-COPIE
Chụp lấy liền, máy tự động, kỹ thuật hiện đại. Đã tự viên lỗi lạc, nhiều kinh nghiệm ĐẶC ĐIỂM: Chuyên làm sách giáo khoa, these và mémoire có chữ trên máy điện tử. Giá hạ, mau lẹ, đúng hẹn. Ronéo Lửa Hồng 216 Hai bà Trưng, Tân-định — Saigon.

MUA-BÁN-ĐỔI
Nơi tập trung các loại xe hơi cũ và mới. Đây đủ các hiệu xe với giá tiền thích hợp của mọi quý gia đình. Muốn mua xe có bảo đảm, hoặc bán xe mau chóng xin mời lại SALON MAYER 12-20 Yên Đỗ, Tân định Saigon.

Nhà bán một căn phố đúc 3 tầng lầu (4X14th) mới cất. Kế Chợ Ông Tạ mặt tiền, đủ tiện nghi, nơi phồn thịnh, tiệm buôn bán lớn, mở nhà thuốc rất tốt, cần bia, cửa sổ nhiều, mát. Giá (520.000đ) hỏi 224 Thoại ngọc Hầu kế Chợ Ông Tạ.

LUYỆN THI IIè
Và các lớp 10e, 9e, 8e, 7e. Do các Nữ Giáo Viên Pháp chuyên luyện thi đảm nhận. Tại 356 Phan Thanh Giản Saigon có xe đưa rước.

Phòng mạch Bác-sĩ Vinh Đàn Chuyên chữa mắt, nay dời về 21 Đinh Tiên Hoàng, Dakao. Đ.T. 24.453. Sáng 7g — 8g30, chiều 4g — 6g30.

ÂM NHẠC
Từ 1 đến 15-6-64, giáo sư Nam-Phong (S.A.C.E.M Paris) nhận thêm 10 học viên Tây Ban Cầm căn bản, 5 học viên Ca Sĩ chuyên nghiệp, 10 học viên Luyện thi vào Trường Quốc Gia Âm Nhạc 1965. Ghi tên tại 178, đường Pasteur Saigon và 23, Tạ-thu-Thâu Saigon.

Xe hơi Muốn MUA BÁN hay ĐỔI một cách thanh chóng đủ mất thì giờ các loại xe thông dụng hoặc xe DU LỊCH thông dụng từ tiền từ 100.000 trở lại xin mời ngay đến Salon HOÀNG HẢI 235 Lý thái Tổ (Ngã bảy) Cholon (ở xa quý vị có thể liên lạc với chúng tôi bằng thơ). Những xe cần bán gấp sẽ được mua trả tiền ngay.

Bố cáo
Muốn bán một số máy cưa vòng hiệu Panhard, Guilliet, Marqcol Bardet. Nhật Bản cùng các phụ tùng liên hệ. Xin hỏi tại số 761 đại lộ Trần hưng Đạo — Saigon trong giờ làm việc.

Bán một máy in cỡ 50x65 hiệu The Wah Machine Co Hongkong, moteur mới, đang chạy, hoàn toàn tốt. Giá 57.000đ. Hỏi 2bis Đinh tiên Hoàng Saigon.

Đi xa Sang lại 1 nhà bác sanh hướng thọ gần Đô thành mới sửa sang giá 95.000đ. Huê lợi hàng tháng trên 10.000đ. Hỏi cô Ba tại nhà Bảo Sanh «Đại Đức» ngay ngã ba vào hãng Shell (khỏi chợ Phú Xuân Hội quận nhà Bè độ 1000 thước)

Cần thuê dài hạn một villa diện tích 500m2 trở lên ở trung tâm Gia định hay Phú Nhuận. Giá 12.000đ. một tháng trở xuống. Xin hỏi 336, Phan thanh Giản Đ.T. 24654.

Cần bán rẻ lại 1 Conditionneur d'air hiệu NORGE puissance 3/4cv — 110v còn mới. Hỏi tại: 18, Nguyễn Phi SAIGON.

Pháp văn THỰC HÀNH đủ mọi trình độ — Lớp Pháp văn bổ túc cho học sinh: Thất, Lục, Ngũ, Tứ, Tam, Nhị.
— Giáo sư Việt dạy căn bản.
— Giáo sư Pháp luyện giọng.
Hỏi tại: 18, Nguyễn Phi SAIGON

Tú-Tài I và II
BAN C KHÓA 2
Dành riêng cho thí sinh theo chương trình Pháp hoặc các quân nhân, công tư chức. Ban giáo sư danh tiếng, kết quả bảo đảm. Ghi tên, hỏi điều lệ tại 61 Yên Đỗ Tân Định.

Lập vườn
Đàn ông 38 tuổi, chuyên môn lập vườn: Ương, Trồng, Chiết, Tháp loại cây ăn trái. Tìm việc làm, có thể đi xa. Hỏi Ô. Chấn số 321 Trần hưng Đạo Saigon giờ làm việc.

Bán biệt thự
5 Mê Linh Nha Trang, gồm 12 phòng đủ tiện nghi đất 700m2, có Sân Thượng, vườn chơi trẻ em và vườn hoa cây trái. Tiện dụng làm nhà văng lai công sở, xí nghiệp hoặc cư xá nghỉ mát. Hỏi tại chỗ hoặc 233/17 Vĩnh Viễn Chợ Lớn và 178/1 Pasteur Saigon.

Cần nam thư ký đánh máy thạo Pháp văn và thư ký kế toán Việt cho H.T. G-6 Saigon.

NHÀ BÁN GẤP
Có một căn phố cửa hàng hai mặt số 577 Đường Phan Đình Phùng (Bàn cờ) Saigòn.

Sang quán
Buôn bán chỗ thị tứ. Hỏi: 110, Tự Do, Saigon.

KHIÊU VŨ
Dạy riêng từng người nhiều bước hợp thời. Do bà BÍCH-HỒNG hướng dẫn có âm thanh nổi 68/5A Trần quang Khải — Tân Định.

NGƯỜI LỊCH SỰ
Tìm học Lớp khiêu vũ
Phượng - Hoàng
Nhiều bước mới, đẹp, bay bướm Do các cô Phượng - Hoàng, Thu Huyền và bạn Xuân Ngọc tận tâm chỉ dẫn. Địa chỉ: 57A Nguyễn đình Chiểu Tân Định Saigon.

Anh-Văn Dễ Học
Vỡ lòng (khóa 2 tháng) Căn bản thực dụng. Dạy riêng từng người. Đàm thoại Luyện dịch Văn phạm. Giáo khoa thích hợp với hiện tại. 39 đường YERSIN Saigòn. Kết quả chắc chắn vì ít người. (Chỉ nhận 10 người). Bài học sống động. (Có máy luyện giọng). Do Giáo-sư Hoàng-xuân-Chung. Tốt nghiệp Văn hàng E.E. và P.E. The Regent London hướng dẫn.

Kén vợ đức hạnh hiền hòa. Văn danh, chọn Bánh, Mứt, Trà
VĨNH HƯƠNG
368 Lê văn Duyệt Saigon
Chuyên làm Bánh Cốm, Xu Xê, Bánh Dẻo, Bánh Quế, Bánh Gai, Mứt Sen, Trà Sen v.v... Hàng giao tận nhà hoặc đến nhà gái, Xe, Mâm Quả, người phù trang thật đẹp cho mượn. Nhận giao hàng ngoài đô thành 40cs. Xem dùm ngày tháng, đôi tuổi v.v.. Xin lưu ý số 368 cạnh rạp xi nê Thanh Vân kẻo lầm hiệu khác.

In thiếp cưới
Xin đến Nhà in KIM-HƯNG 184 Đại lộ Lý thái Tổ Saigon. Nơi chuyên môn In Thiếp. Đủ loại mới lạ, mỹ thuật giá hạ, lấy hàng trong 24 giờ.

Thiệp cưới !!
Nơi chuyên môn in các loại THIỆP rất nhiều kiểu MỚI LẠ giá HẠ HƠN CÁC NƠI, lấy hàng sau 24 giờ, tại nhà in TIẾN THÀNH, 209 Trần Quốc Toản Saigon (gần Học viện Quốc gia Hành chánh).

ÁNH TUYẾT
DẠY KHIÊU VŨ riêng từng người, nhiều bước mới, đẹp, dễ đi, mau biết. Có nhận dạy vũ Ballet và các bộ môn vũ biểu diễn sân khấu, do Cô Ánh Tuyết trưởng ban vũ Ánh Tuyết chỉ dẫn, tại 277, Phan đình Phùng, Saigon (lầu 1) Đ.T. 23815.

Nhà kính Thuốc WING-SOUI
Bán đủ loại kính thuốc danh tiếng
TÍN NHIỆM LÂU NĂM

Sang tiệm ăn
Đang có nhiều hoa lợi vì thiếu người trông nom. Giá phải chăng, điều kiện dễ dàng.
Xin hỏi tiệm phở An Lộc, 75 đường Nguyễn Kim, Chợ Lớn, gần vận động trường Cộng Hòa.

Bệnh trĩ: mạch lươn, đi tiêu ra máu, sa trôn trê. Xức thuốc đem vô. TRĨ: xức thuốc cho rụng, Nguyễn văn Quynh hiệu TIẾN-ĐAN 508 Trương minh Giảng Saigon. K.N.S. 428 ngày 25-9-63.

Ở đâu BÁN BỘT GIẶT nguyên chất bảo đảm 35$ kilo — NGỌC THẠCH 134, Trần quang Khải — Tân Định, Saigon.

Lớp cơm Tây
KHÓA HÈ 1 THÁNG, mỗi khóa làm được 24 món bánh hoặc 24 món ăn. Chỉ dẫn tường tận. Thực tập ngay. Hỏi Bà Lộc, 66 Lê Lợi Saigon.

SAIGON DUY NHẤT
Học Khiêu Vũ
Hãy tìm cho được Giáo sư Tuấn-Việt với những bước tươi đẹp, với phương pháp cấp tốc và rành rẽ, với lớp dạy chỉ dành riêng cho giới Trí thức và Thượng lưu, với giá đặc biệt 300đ. mỗi đợt, với sự góp mặt của nữ vũ-sư duyên dáng: cô Đoan-Quỳnh — Tại 47/88 Nguyễn đình Chiểu (Tân Định) — Tiếp đãi hết sức ân cần và lịch sự.

Nhà bán 3m.5 X 11m gạch bông có lầu giá 130.000đ. gần đài phát thanh hẻm 12 số 12/14 đường Phan đình Phùng Saigon.

Bán nhà số 28A Cư xá Phú Nhuận gần nhà thương Cộng Hòa Hỏi ông bà Ngọc số 26A bên cạnh.

Bán BIỆT THỰ lầu song lập, mới cất, đường Nguyễn minh Chiếu, Phú Nhuận. *Từng dưới:* Phòng khách, phòng ăn, phòng bồi, phòng tắm, tiêu, bếp, nhà xe, sân. *Từng trên:* 4 phòng ngủ, 2 phòng tắm, tiêu, sân chơi. Hỏi 18 Võ Tánh, Phú Nhuận.

Cần 5 chiêu đãi viên trẻ đẹp, biết nói tiếng Anh. Trả lương xứng đáng theo khả năng tiếp khách. Có thể nhận dạng «tốt». Bar Paradise. 137 Đinh tiên Hoàng Dakao.

Tìm con
Nhắn tin quý bạn học sinh bạn của trò NGUYỄN VĂN HẢI học lớp 5ème trường Pasteur Saigòn làm ơn khuyên Hải về nhà. Cha mẹ trông đợi con và tha thứ sự lỗi lầm của con yêu quý.
425 Đại lộ Thành Thái, Chợlớn.

Bán phố 3 từng lầu, mặt tiền, vùng Dakao. Hỏi 99 Phạm đăng Hưng Dakao, Saigòn.

Tìm người nhà
Em PHẠM THỊ BÊ 13 tuổi ở Bình Thới, người Huế, bỏ nhà đi 1 tháng nay không về. Hãy về gặp ba má em mong.
Ai chấp chứa chịu hoàn toàn trách nhiệm trước pháp luật.
Bà LÊ THỊ TƯ
(Bình Thới)

Cần Nhiều nữ chiêu đãi viên lương hậu. hỏi Y Lan Bar 45 Võ Tánh Tân Sơn Nhất

Cần 1 người đàn bà đi chợ nấu ăn và 1 người giặt ủi đồ, trông em, Hỏi: 458 Minh Mạng Chợlớn.

Institutrice Marie-Curie nhận dạy trẻ em từng nhóm 5 em trong dịp hè (từ 7e trở xuống) dạy tại 52 Nguyễn bình Khiêm Saigòn.

Mỹ viện CARITA 2 Bùi Chu (góc Lê Lai) do bà Lan Phương và bà Ngọc Anh trước ở Lọc đảm nhiệm.

Anh-Văn Special
1 lớp chừng 10 học viên. Mở thêm vỡ lòng. Trung đẳng. Thực hành. Do Giáo sư Việt — Mỹ tốt nghiệp Saigon và Đại Học Hoa Kỳ tổ chức và tận tâm hướng dẫn. Nhận dạy bảo đảm cá nhân. Học phí nhẹ. Nơi học lịch sự, có máy luyện giọng — 177 Lê thánh Tôn gần chợ Saigon.

Đi xa cần bán xe du lịch Standard 8-NBM... mới làm máy, toàn hảo, mới sơn complet. Giá 40.000đ. do 521, Đại lộ Trần Hưng Đạo Saigon

T. T. TRUNG HỌC **Trí - Đức**
55 Cao-Thắng Sg.
H.T. Vũ-ngô-Xán, nguyên H.T. Chu-văn-An. Đủ các lớp sáng, chiều, tối (Đệ Thất — Đệ Nhất) 1-7-64: lớp tối công tư chức, quân nhân. Ban G.s. Chu văn An, Khuyến Học B.T.

Sang vì thiếu người trông nom 1 sạp bán vải ở chợ Bến Thành, bán trái cây được giá 35.000đ. Hỏi 393/10 TK 40 Trần hưng Đạo Saigòn.

Bán gấp ba căn phố lầu đúc liền nhau, luôn đất 300tv, hoặc từng căn một, tại ngã tư Bình Hòa (đèn xanh đỏ) 180—A Lê quang Định Ô. Hoàng.

Cần thuê 1 căn nhà đủ tiện nghi mỗi tháng từ 4.000đ. trở xuống vùng Saigòn. Hỏi cô Phương 62 Lý thái Tổ Saigòn.

Cần bán Vespa Italy E.B. Hỏi cô Bảy số 115/36 Nguyễn Du Saigòn.

Cần một người đàn bà biết nấu ăn và làm công việc nhà. Đến số 51/37 Cao Thắng. Saigòn.

CẦN
một nữ dược sư
Để hợp tác với nhà thuốc Tây. Hỏi 505 Trần hưng Đạo Saigòn.

Cần thợ cần 1 thợ hớt tóc lành nghề xin hỏi Phòng hớt tóc QUỲNH 64F Lê quang Định Gia Định.

CẦN 1 cô Tú Tài 1-B chương trình Anh, kèm trẻ em thù lao 600đ Hỏi địa chỉ trên.

Cần 1 phụ nữ có kinh nghiệm trông bé trai 18 tháng. Hỏi 86 Hồ văn Ngà Saigòn

Bố cáo
Vợ tôi tên ĐẶNG THỊ BÁU sinh năm 1931 đã tự ý bỏ nhà ra đi ngày 27-4-1964. Kể từ nay tôi không chịu trách nhiệm gì về mọi hành vi của y thị. Ai chứa chấp thị Báu sẽ phải chịu trách nhiệm trước pháp luật.
TRẦN VĂN ĐƯỢC

THANH MINH
Để trả lời bố cáo chồng tôi là Ông Trần Phong Cảnh đăng trên nhật báo này phát hành ngày 30-5-1964, tôi xin thanh minh là cho đến ngày nay, tôi chưa hề bao giờ bỏ nhà ra đi.
Trái lại, chính Ông Trần Phong Cảnh vì đam mê một người nhân tình hơn một năm nay, đã gần hoàn toàn bỏ rơi cơ sở hôn nhân. Chồng tôi đã bỏ bê gia đình, đánh đập tôi đến thương tích, xử dụng tiền bạc gia đình một cách độc đoán và phi lý.
Tôi trân trọng xin bạn bè và họ hàng cắt đứt mọi liên lạc về tiền bạc với chồng tôi, nhất là trao cho chồng tôi tiền bạc, bất cứ vì lý do gì, không có sự thoả thuận minh thị của tôi.
Bà LÊ-THỊ-BÀI
Số 490/58 Nguyễn-tri-Phương Cholon

Lớp **TOÁN-LÝ-HÓA**
G.s. HOÀNG-TƯỜNG-THỤY
10-6-64 mở thêm lớp ĐỆ TAM (2 tháng)
2 lớp đệ Tam mở 3-6-64 đã hết chỗ
Ghi tên tại Trường ĐỨC-HẠNH 135 Trần quý Cáp Saigon

TRƯỜNG LÊ - BẢO - TỊNH
(386/42 TRƯƠNG MINH GIẢNG S.G. Đ.T: 20.315)
ĐỆ IIc ANH-PHÁP (Chiều 2giờ — 6 giờ)
KHAI GIẢNG 1-6-64

Trung Học **PHAN - SÀO - NAM**
657 Phan thanh Giản (Ngã Bảy) Saigon
Khai giảng: Sáng và Chiều
1-6-64: Các lớp Đệ Nhất Cấp
15-6-64: Các lớp Đệ Nhị Cấp

In tại nhà in 86 Lê-Lai — Saigon
Giám-Đốc Trị-Sự LÊ-TÂM-VIỆT — Quản Lý ĐỖ-VĂN NGUYÊN
Ngân phiếu đề tên ông Đỗ-Văn-Nguyên